

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 4 po południu z wyjątkiem dni poświęconych.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów. — Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego 1.8. — Listy należy frankować. — Reklamacje otwarte wolne od opłaty.

Telefonu redakcyi nr. 88.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.

Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej”, otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia; ćwierćroczni i miesięczni za dopłatą pierwsi 75 ent., drudzy 30 ent. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 centów, kilkorazowe po 6 centów od miejsca 1 wiersza.

Inseraty przyjmują: w Austrii i Niemczech wszystkie agencje anonsów; we Francji, w Paryżu wyłącznie agencja pana Adama, Rue des St. Peres 84.

Zmiana lokalu.

Redakcja *Gazety Lwowskiej* przeniesiona została z zajmowanego dotąd lokalu do domu pod l. 8 przy ulicy Czarnieckiego, róg ulicy Łyczakowskiej, na I. piętro. Administracja i Ekspedycja na dole, (front) po prawej stronie od wejścia.

Zaproszenie do przedpłaty.

Przedpłata na *Gazetę Lwowską* wynosi rocznie (od 1go stycznia do końca grudnia), w miejscu 12 złr. pocztą 16 złr.; półrocznie (od 1go stycznia do końca czerwca) w miejscu 6 złr., pocztą 8 złr.; ćwierćrocznie (od 1go stycznia do końca marca) w miejscu 3 złr., pocztą 4 złr.; miesięcznie (od 1 do końca każdego miesiąca) w miejscu 1 złr., pocztą 1 złr. 35 ct.

Prenumeratorem roczni lub półroczni, (którzy prenumerują od 1go stycznia do końca grudnia, lub od 1go stycznia do końca czerwca) otrzymują *Przewodnik naukowy i literacki*, dodatek miesięczny do *Gazety Lwowskiej*, bezpłatnie; ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą: pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. *Przewodnik*, prenumerowany osobno, kosztuje rocznie 4 złr., półrocznie 2 złr., ćwierćrocznie 1 złr.

W celu ustalenia nakładu prosimy o wczesne nadsyłanie prenumeraty.

Redakcja „Gazety Lwowskiej”, pragnąc wprowadzić w dziale feletonowym jak największą rozmaitość i utrzymać go na wysokości, odpowiadającej wymaganiom czytelników, pozostawiała liczne stosunki z pierwszorzędnymi pisarzami polskimi i uzyskała od nich zaszczy-

tnie przyrzeczenie współpracownictwa. W roku bieżącym, oprócz większych powieści historycznych i współczesnych, zamieszczać będziemy liczne i wyłącznie tylko oryginalne obrazy, szkice i nowelle zaszczytnie znanych w literaturze autorów, jakoto: Piotra Jaxy Bykowskiego, Józefa Blińskiego, Karola Brzozowskiego, Kazimierza Chłędowskiego, Ludwika hr. Dębickiego, Maryana Gawalewicza, baronowej Hagen (Alces), dr. Antoniego J., Leona hr. Pinińskiego, Kazimierza Skrzyńskiego, Zygmunta Sarneckiego, A. Wilczyńskiego, Jana Zacharyasiewicza i wielu innych.

Na podstawie umowy zawartej z redakcją warszawskiego „Echa muzycznego, teatralnego i artystycznego”, zawiadamiamy szanownych prenumeratorów naszych, iż nabywając pismo to, wychodzące raz na tydzień z dwutygodniowym dodatkiem nut, po cenie zwykłej.

Prenumeratorem *Gazety Lwowskiej* mogą przeto otrzymywać od 1. stycznia 1888 r. warszawski tygodnik ilustrowany *Echo muzyczne, teatralne i artystyczne*, wraz z dwutygodniowym dodatkiem nut, po następującej cenie:

We Lwowie:	miesięcznie 62 ct.,
	kwartalnie 1 zł. 86 ct.
Na prowincyi:	miesięcznie 92 ct.,
	kwartalnie 2 zł. 76 ct.

CZEŚĆ URZĘDOWA

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył, Najwyższem postanowieniem z dnia 21 stycznia b. r., posiadającego tytuł i charakter rady rządowego, starostę w Opawie, Jana Liebischer, zamianować najmilszemu radcy rządowym przy rządzie krajowym na Szląsku.

C. k. Rada szkolna krajowa zamianowała rzeczywistego nauczyciela, Łukasza

Czabaka, w Stynawie wyżnej, rzeczywistym nauczycielem szkoły etatowej w Hörnem; a nauczyciela szkoły w Poturzyce, Kazimierza Polakiewicza, rzeczywistym nauczycielem kierującym szkoły etatowej w Krystynopolu.

Dnia 20 stycznia 1888 roku wydany i rozszany został z c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu V zeszyt dziennika ustaw państwa.

Zeszyt ten zawiera:

Nr. 7. Ogłoszenie Ministerstwa skarbu i handlu z dnia 22 grudnia 1887 r., o utworzeniu ekspozytu y tryesteńskiego urzędu cłowego w St. Andrea.

Nr. 8. Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 1 stycznia 1888 r. o zmianie rozporządzenia z dnia 18 marca 1860 roku (dz. u. p. nr. 75) o podpisach urzędowych na odbiorczych pokwitowaniach kasy, potrzebnych dla dowodu rzeczywistego uiszczenia należności.

Nr. 9. Rozporządzenie Ministerstwa skarbu z dnia 14 stycznia 1888 r. o zmianie normy wagi dla soli w okrzuchach wyrażonej w dodatku do taryfy dla składów soli z dnia 21 grudnia 1875 r. (dz. u. p. nr. 155)

CZEŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 28 stycznia.

Czego w Anglii nie przewidywał ani lord Salisbury, ani żaden z konserwatystów, a na czem Parnel opierał nadzieję skuteczniejszego działania dla sprawy irlandzkiej, to w istocie przychodzi do skutku, a mianowicie zatarg w łonie stronnictw konserwatywnych. Przywódca irlandzki nie odgadł tylko, która ze spraw spowoduje najpierw rozdzielenie w opinii pu-

blicznej, jakoteż nie przewidział, że tak prędko nie przyjdzie do tego. Pośrednio jest to znowu kwestya irlandzka, która stwarza gabinetowi trudności. Lord Salisbury pragnął bowiem użyć i powagi Watykanu, ażeby agitacyom narodowym i autonomistycznym w Irlandyi zadać cios stanowczy. Jeżeli niepowodzenie spotkało gabinet angielski w Watykanie, którego wyższe aspiracje nad kampanię polityczną zaznaczono z godnością, odpowiednią wysokiemu powołaniu, to porażkę tę przebolełoby może stronnictwo torysów; ale zawód, który je spotyka, zamaniestował się innemi prądami, zgoda nieprzewidzianami. Donoszą bowiem, że gdy w sferach najwyższej inteligencji angielskiej przyklaskiwano myśli odnowienia stosunków dyplomatycznych z Watykanem, nurtowała w Anglii cicha agitacja, przeciwna tym usiłowaniom. Obecnie, jak widać z pism angielskich, wyraziła się ta agitacja aktem jawnym. Konstatają bowiem dzienniki, że objawia się w Anglii żywy ruch przeciw polityce, zainaugurowanej misją księcia Norfolk; całe duchowieństwo angikańskie i reprezentanci rozmaitych kultów protestanckich w Anglii, zredagowali petycję zbiorową i zbierają na nią podpisy, a w petycji tej protestują przeciw odnawianiu stosunków dyplomatycznych z Watykanem. Petycja ma być przedstawiona królowej i prezesowi gabinetu. Pominawszy motywa, technące duchem protestanckiej nietolerancji, mówią petenci między innemi, że misya księcia Norfolk zagrozić może bezpieczeństwu tronu i przyczynić się do osłabienia żywych jeszcze uczuć przywiązania i wierności. Jest dalej mowa o zagrożonej wolności religijnej i t. p. rzeczy, nacecho-

Z ZACHODNIEJ FRANCJI

S Z K I C E

przez

Kazimierza Chłędowskiego.

(Ciąg dalszy.)

V.

Caen, Havre, Trouville.

Płyniemy obok wysp Chansey...

A gdzie te wyspy? — pyta się zapewne z niepokojem, przechodząc w pamięci wszelkie możliwe archipelagi w wodach Spokojnego Oceanu. — Nie rumiećcie się z powodu swej niewiedomości, liczna grupa małych wysp Chansey leży w Europie, w kanale *la Manche*, w bliskości brzegów Normandy, a można być nauczycielem geografii, i mimo to z czystym sumieniem zasypiać, nie słyszawszy o tej nazwie, znanej lepiej marynarzom aniżeli uczynom.

Marynarz wszakże musi wiedzieć o tych wyspach, musi wybornie znać drogę pomiędzy nimi a skałami, które się znów *les Minquiers* zowią, ważką ścieżkę na wielkiej powierzchni morza, prowadzącą do portu w Granville. — Znaczna część tych skalistych wysepek kryje się pod powierzchnią wody w czasie pełnego morza, a biada okrętowi, któryby na jedną z nich najechał.

Czerwone becзки, łańcuchami przykute do skał podwodnych i unoszące się po falach, wskazują nam drogę. Dzień zresztą

pogodny, morze łagodne, płyniemy więc spokojnie. — Na prawo widać zieleniejącą się największą z wysp, na której był dawniej zamek rycerski i opactwo, a obecnie pozostała tylko farma i łomy granitu. Ów zamek należał do słynnego rodu Montgomery, a gdy jeden z rycerzy tego nazwiska przez nieostrożność zabił króla Henryka II w turnieju, korona francuska skonfiskowała Chansey i zamek zburzyć kazała. — Nie było rycerza, nie było i opactwa, a o wyspie przez długi czas i słuch zaginął. Dopiero Ludwik XV przypomniał sobie o skalistej własności i darował ją księdzu, nauczycielowi swego syna. Podarunek skąpy, jak dla profesora... Abbé też nie myślał bynajmniej skazywać się na wygnanie i mieszkać na Chansey, pozostał w Wersalu, a swój „archipelag” sprzedał jakiemuś mieszczaninowi z Granville za kilka tysięcy lirów. Rodzina tego mieszczanina podobno jeszcze dotąd w Chansey panuje.

Jakiś fabrykant z Granville, Francuz, stojący z nami na pokładzie, nie może się powstrzymać, aby wobec Anglików nie pochwalić się zwycięstwem, które tutaj francuski marynarz odniósł nad angielską flotą.

Było to — opowiada Francuz — za pierwszego cesarstwa. Nelson zniszczył naszą flotę pod Trafalgarem, nie mieliśmy jak kilka niedźnych statków, które nawet nie były w stanie bronić bark rybackich. Jedna fregata i dwie korwety angielskie pilnowały portu w Granville, nie zbliżały się jednak do brzegów, obawiając się rafał skał podwodnych. — Korzystał z tego francuski bryg korsarski i chronił się w tutejszej przystani. Jak tylko Anglicy trochę się oddalili, bryg się wyniósł na polowanie i niejedną szkodę przyniósł handlowym statkom nieprzyjaciół. — Ale razu pewnego korsarz zle się ze swemi ruchami obliczył i wpadł pomiędzy angiel-

skie okręty. — Duża fregata puściła się za nim w pogoń, uciec nie było sposobu. — Walka sępa z wróblem... Na pokładzie był wszakże sternik, który znał skały Chansey od dzieciństwa.

— Oddaj mi kierownictwo kapitanie — rzekł do komendanta — nie radbym iść na angielskie galary.

— Czyś oszalał?

— Morze w tej chwili odpływa, na skałach jeszcze sześć stóp wody, dla nas to wystarczy, aby się prześliznąć, Anglik sobie brzuch rozpruje.

Kapitan oddał koło sternikowi...

Po chwili korsarz stał w bezpiecznym miejscu, a angielska fregata tonęła. Skarb nieprzyjacielski tracił milion franków.

Za kilka dni *Moniteur de l'Empire* przyniósł zaszczytną wzmiankę o kapitanie korsarskiego statku, ale o sterniku nie wspominał ani słowem. Dopiero za Ludwika Filipa wypłacano biedakowi szczupłą pensję na starość.

Zbliżamy się do Granville. — Stare miasto leży pięknie na wysokim, skalistym brzegu, nowe pochyla się ku portowi, stanowiącemu część wielkiej zatoki, otoczonej ziemiemi pagórkami... Port zamknięty groblą, którą przerywa tylko wązka brama, aby nią statki do środka wpłynąć mogły. — Parowiec zakreśla wielkie, regularne koło, aby o groblę nie zawadzić i dobrze wpłynąć w bramę.

Jest coś wspaniałego w tym ściśle obliczonym, a przecież swobodnym biegu. Okręt zdaje się żyć, zdaje się znać każdy punkt zatoki i mieć przeświadczenie o odpowiedzialności, jaka na nim ciąży.

Granville, miasto przewozowego handlu pomiędzy Southampton, Jersey, Guernsey a Normandją, miasto przejeżdżających

komiwojażerów i Anglików, pragnących zobaczyć normandzkie kościoły. Hoteli więc mnóstwo, omnibusów stoi na grobli cały szereg, oko z przyjemnością znów spotyka francuskich bluzowców, którzy największy dźwigając ciężar mają przecież coś wesołego do powiedzenia.

Na komorze celnej zabawne urządzenie. Do środka nikomu wchodzić nie wolno jak tylko podróżnym i starym babom. Chmura czarownicy rzuca się więc na kufry, bluzowcy muszą stać za murami sali rewizyjnej i przypatrywać się z założonemi rękami, dopóki im baby kufrow na powrót nie wyniosą. Dlaczego tutaj władze celne mają więcej zaufania do płci słabszej, chociaż już nie pięknej, aniżeli do silnych mężczyzn, dowiedzieć się nie mogłem.

Po chwili wydobywam się z tego magazynu niewieściach antyków i jadę na dworzec kolei. Zatrzymywać się w Granville nie ma powodu, chciałbym zdążyć do Caen, do stolicy departamentu Calvados na jutrzejszą uroczystość, na święto Republiki.

Dworzec dość daleko, godzina tylko czasu do odejścia pociągu, korzystam więc z tej chwili, aby pójść na obiad. Na dworcu niema restauracyi, ale jest w pobliżu jakaś gospoda, do której chodzą — tragarze. Polecenie nie najlepsze, ale nie ma wyboru... Niech żyje Francja! — omlet, beefsteak, wino, chleb, masło, wszystko świeże i smaczne. Niechby kto spróbował wejść w Niemczech do restauracyi tak „niskiego” rzędu.

Godzina piąta po południu, mam nadzieję, że około jedenastej będziemy w Caen. Przy kasie rozczarowanie, pociąg idzie tylko do Flers. O miasteczku tego nazwiska wprawdzie dotąd nie wiedziałem, ale kasjer mnie zapewnia, że miasteczko fabryczne, i dobre w niem hotele. — A więc do Flers.

wane charakterem wyłączności protestanckiej, której stałaby się według petentów krzywdą, gdyby większą opieką i równą wolnością otoczono także wyznanie katolickie.

Objaw powyższy, witany sympatycznie w dziennikach, jak to widać z zapалу, z jakim się odzywają o tej agitacji, wnosi stanowczo rozdwojenie do obozu konserwatywnego. Jakkolwiek bowiem dotychczas nie wymieniono nazwisk osób stojących na czele agitacji, to jednak faktem jest, że agitacja ta jest dziełem wyborców angielskich, i że wpływ ich, poparty przez stowarzyszenia religijne protestanckie, nie mało zaważy na szali oporu. W razie nowych wyborów, zwolennicy rokowań z Rzymem mogliby zostać osamotnieni ze swymi kandydatami. W ten sposób lord Salisbury, który nie myślał jeszcze rezygnować, i miał nadzieję uzyskania z czasem poparcia Watykanu przeciw Irlandyi, traci z tej strony podstawę. Czy cofnie się wobec silnej agitacji, objawiającej się w kraju, i odwoła księcia Norfolk, czyli też zechce, jak w sprawie irlandzkiej, wytrwać do ostateczności, zawsze jednak będzie miał nie mało trudności do pokonania, które tym razem nie bez podstawy przepowiadało stronnictwo liberalne i autonomiści irlandzcy.

Sprawy parlamentarne.

(G.) Projekt ustawy o wolnym od cła dowozie próżnych i już używanych beczek do nafty obchodzi i rafinerów nafty i bednarzy galicyjskich, acz każdą z tych stron w innym kierunku. Dopóki rafinerie nafty w Galicyi i w całej monarchii austro-węgierskiej nie były tak rozwinięte, jak się rozwinęły szczególnie od r. 1884, dopóki dawał rafinowanej już nafty amerykańskiej przewyższał ilość rafinatu wychodzącego z destylarni monarchii, rafinerowie mieli podostatkiem beczek dla własnego rafinatu kupując je od importerów rafinatu amerykańskiego. Odkąd atoli dowóz z Ameryki zeszedł na bardzo małą ilość, a rafinerie monarchii, destylujące bądź krajową, bądź zagraniczną naftę surową w wysokim stopniu się rozwinęły, zabrakło im beczek, zwłaszcza gdy beczki amerykańskie, robione z drzewa *hickory*, szczególnie są przydatne do przechowywania i przewożenia nafty. Rafinerie nie-galicyjskie sprowadzają wprawdzie surowiec swój także z zagranicy, po części z Ameryki; ale nafta surowa przybywa nie w beczkach, lecz w okrętach osobno do tego budowanych. Dla zaopatrze-

nia rafinerów w beczki, powstały wprawdzie w Galicyi i na Bukowinie fabryki — mogłyby powiedzieć na próbę. Wychodzące z nich beczki nie potrafią jednak zastąpić amerykańskich. Dębina nie jest przydatna, a próby z buczyną napotykały na trudności w handlu naftowym; beczki bukowe są bowiem cięższe od beczek z drzewa amerykańskiego i alterują zwyczaj handlowy. W Niemczech używa się do oświetlenia wciąż jeszcze rafinatu amerykańskiego; beczek amerykańskich jest tam mnóstwo. Przy sprowadzaniu ich w granice monarchii podlegają jednak cła w ilości 5 zł. w złocie od cent. metr., jako pomalowany wyrób bednarski, chociaż przy ustanowieniu tego cła o beczkach naftowych wcale nie myślano. Dla ułatwienia rafineriom użytku z tych beczek projektuje rząd znieść cło rzeczzone; ze względu jednak na ewentualność, że bednarze w Galicyi i na Bukowinie mogliby wynaleźć sposób zastąpienia beczek zagranicznych, zastrzega sobie prawo odjąć projektowanej ustawie moc prawną każdej chwili w drodze rozporządzenia.

(Gl.) Projekt ustawy o nadzwyczajnem powołaniu rezerwistów i obrony krajowej na tydzień ćwiczeń, dla nabrania wprawy w używaniu nowej broni palnej, jest umotywowany pewną szczerbą w dotychczasowych przepisach o sile zbrojnej. Ustawy stanowią, ile razy i na jak długo wolno powoływać rezerwistów i obronę krajową do ćwiczeń, ale zawierają także przepis, że każde powołanie do służby czynnej, choćby na czas najkrótszy, liczy się za jedno ćwiczenie. W skutek tego przepisu tydzień ćwiczeń w strzelaniu z nowej broni zwolniłby wszystkich od jednego zwykłego ćwiczenia, które zazwyczaj ma trwać cztery tygodnie, tak że ci, którzy już tylko do jednego ćwiczenia są obowiązani, byłiby po tym tygodniu całkiem wolni, ci zaś, którzy już wszystkie ćwiczenia odbyli, nie potrzebowałiby nawet stawać do nabrania pierwszej wprawy w używaniu nowej broni. Dla teraźniejszych rezerwistów tydzień ćwiczeń nadzwyczajnych jest uciążliwością o tyle tylko, że o jeden raz więcej muszą rozstać się z domem; albowiem co się tyczy czasu ćwiczeń, tygodniem tym nie powetują bynajmniej ulgi doznanej ztąd, że na zwykłych ćwiczeniach trzyma się ich tylko 13 do 18 dni, zamiast po 28 dni.

(Gl.) Wybryki studenckie w dziedzinie politycznej, których świadkami były uniwersytety, wiedeńskie i grackie, zniewoliły pana Ministra oświecenia do obmyślenia środków zaradczych dla zapobieżenia im na przyszłość. Ztąd wziął początek projekt ustawy o stosunku władz akademickich do stowarzyszeń i zgromadzeń studentów. Przez studentów w myśl tej ustawy rozumie projekt (§. 1) zwyczajnych i nadzwyczajnych uczniów wszystkich uniwersytetów, akademii technicznych, wiedeńskiej akademii rolniczej i wiedeńskiej akademii sztuk pięknych; zastrzega jednak Rządowi prawo objęcia ustawą tę uczniów innych także wyższych zakładów naukowych. Co najdalej w 30 dni po wejściu ustawy tej w życie, mają wszystkie teraźniejsze stowarzyszenia akademickie ukonstytuować się na nowo, a to pod groźbą rozwiązania ich przez władzę polityczną (§. 12), w myśl przepisów, których treść krótka jest następująca. Do zawiązania stowarzyszenia potrzeba zezwolenia władzy politycznej, która z góry go odmówi, jeżeli do podania nie będzie dodana aprobatą władzy akademickiej (§. 3). Do stowarzyszenia należeć mogą tylko uczniowie tego samego zakładu; stowarzyszeniom o celach li humanitarnych, naukowych i artystycznych p. Minister oświecenia może dozwolić wyjątku; władza akademicka może zabronić uczestnictwa w stowarzyszeniach nie-akademickich (§. 4). Stowarzyszenie, uznane orzeczeniem władzy akademickiej lub samego Ministra za niezgodne z porządkiem akademickim lub z interesem nauki może być rozwiązane (§. 6). Zgromadzenia, uroczystości i t. p., urządzone przez studentów, zawisły od przywołania władzy akademickiej, jako też udział w zgromadzeniach i p. cudzych (§. 7); a dla kontroli wolno władzy akademickiej wysłać delegata na każde zgromadzenie (§. 9). Stowarzyszenia polityczne, tudzież rozprawy polityczne na zgromadzeniach są bezwarunkowo zabronione (§. 10.). Wykroczenia przeciw tej ustawie karane będą nie tylko wedle zwykłej ustawy o stowarzyszeniach, lecz i dyscyplinarnie przez władzę akademicką (§. 11).

(Gl.) Projekt ustawy o wydaniu taryfy opłat od prostszych i powtarzających się czynności adwokackich, tak zwanych kurencyj, czyni zadość postulatowi zawartemu w ordynacyi adwokackiej z roku 1868; dalej zjazdu adwokatów austriackich w r. 1877, nakoniec komisji prawniczej

Izby poselskiej, która w r. 1883 powzięła uchwałę w duchu staryfowania kurencyj, acz niedoszła do zatwierdzenia przez pełną Izbę. Taryfa taka jest w interesie stron sądowych w zwykłych sprawach spornych, albowiem mogą z góry obliczyć sobie w przybliżeniu koszt zastępstwa przez adwokata, a po procesie skontrolować rachunek adwokacki. Stan sędziowski zaś po wydaniu taryfy tej pozbędzie się trudu i niejednej przykrości, wpływającej z tak zwanego adjustowania kosztów zastępstwa adwokackiego. Projekt nie zawiera jednak taryfy, lecz żąda tylko upoważnienia dla ministra sprawiedliwości do wydania jej sposobem rozporządzenia. Nie ma to być taryfa jednakowa dla wszystkich adwokatów, lecz zastosowana do miejscowych warunków życia i zarobku. Taryfa dla adwokatów krakowskich i lwowskich będzie tedy prawdopodobnie niższa, niż dla wiedeńskich, a dla adwokatów tarnowskich, tarnopolskich, stanisławowskich i t. d. znów niższa, niż dla krakowskich i lwowskich.

Z obecnej sytuacji.

Znany powszechnie korespondent *Czasu* p. S. K. pisze z Wiednia o obecnem położeniu politycznem, co następuje:

„Mogę dziś o jeden, dość znaczny krok posunąć się w pokojowem ocenieniu położenia. Z wszelkich bowiem powziętych informacji i wrażeń wynikać się zdaje, że ze strony, już nie mówię tutejszej, ale także potrójnego przymierza, nie istnieje obecnie ani premedytacja, ani z góry powzięty zamiar podjęcia walki zbrojnej. Ustały też w tym kierunku ekscytacje istotne, słabną i coraz rzadziej ponawiają się alarmy dziennikarskie, co jest symptomem uspokajającym i zdradającym, jeżeli nie zmianę, to taką przecież modyfikację położenia, zaszłą prawdopodobnie już od dłuższego czasu, że gdy te alarmy nie ustawały, wywoływało to tutaj jedynie nie małe zdziwienie, i przedstawiały się one już jako zagadki, których nie umiano sobie tu rozwiązać. Dziś zaś przekonanie o utrzymaniu pokoju o tyle jeszcze wzmacnia się, że nawet ustała owa sprzeczność między politycznemi a wojskowemi objawami...”

„Nastąpiło uspokojenie, lecz pozostało pytanie, którego sobie nie przestają zadawać, czy wcześniej, lub później nie grozi ze strony Rosyi niebezpieczeństwo zaczepki? Czy można uwierzyć, żeby zarządzenia wojskowe rosyjskie, choćby nie miały bezpośrednich celów, a podjęte były tylko wskutek stałych planów reorganizacyjnych, w rozmiarach znacznych, w jakich są podjęte, nie dały kiedyś myśli lub pochopu do zaczepki? Pytania te tem skwapliwiej zadają tu sobie, iż wierząc w szerszość pokojowych zamiarów cara Aleksandra i p. Giersa, wiedząc jednocześnie, iż są liczne i silne w Rosyi żywioły, które pechać mają do wojny pod wpływem następującego rozumowania. Jeżeli, mówią one, wojna się powiedzie, to dobrze, zwyciężą nasze idee i plany na zewnątrz; jeżeli zaś będzie nieudolnością, to my wewnątrz zwyciężymy i wewnątrz przeprowadzimy nasze idee i plany. Wobec tego poczytują pewien rodzaj pogotowia za potrzebny. Lecz to pogotowie, choć istniejące już w całej pełni, może wcale nie objawiać się na zewnątrz i dziś to jest najprawdopodobniejszem. Dodajmy dla wyczerpania przedmiotu, iż faktem jest, dziś już stwierdzonym, że pierwsze dyslokacje wojsk rosyjskich nastąpiły nie od strony granicy austriackiej, ale pruskiej. Jako już na mniejszej wagi szczegół zwracają i na to tutaj uwagę, że ewentualna jakaś czynna akcja Rosyi w Bułgaryi, choćby nie miała sama przez się doprowadzić do konfliktu, dotykając faktycznie Rumunii, potraciłaby o stosunek tego państwa do Austro-Węgier, może o jaki *casus foederis*.”

Dzienniki petersburskie, szczególnie *Nowoje Wremia* i *Swiet* popierają najnowsze wywody *Norda* i żądają wraz z nim, by Austro-Węgry pierwsze zbliżyły się do Rosyi i dostarczyły dowodów, że chcą załatwić kwestję bułgarską po myśli traktatu berlińskiego i po myśli wymagań Rosyi. Na to odpowiada *Presse*: Któremuż właściwie Mocarstwom niedogodną jest dzisiejsza sytuacja w Bułgaryi?... Ponieważ Austria tem Mocarstwem nie jest, nie ma więc potrzeby podejmowania inicjatyw do zmiany tej sytuacji na korzyść jakiegos innego Mocarstwa. Austro-Węgry będą i muszą czekać, aż interesujące się najwięcej Bułgaryą mocarstwo samo się zgłosi i poda nie tylko swe żądania, ale i drogi i środki do spełnienia tych żądań. Co się zaś tyczy Saloniki — na to jest odpowiedź prosta: o marszu na Salonikę nie myśli nikt w Austrii, głos publiczny naszej Monarchii wymaga tylko od gabinetu, aby nie schodził ze stanowiska traktatu berlińskiego.

Zbrojenia się Rosyi nie ustają. Donosiliśmy już o rozkazie dziennym rosyjskiego ministra wojny, który zaprowadza

posady nowych oficerów sztabu generalnego przy brygadach lokalnych, których zadaniem ma być przygotowywanie do mobilizacji i kierowanie ćwiczeniami rezerwy.

Donoszą dalej do *Times'a* z Konstantynopola, że raport otrzymany przez W. Portę od swych konsulów w Rosyi o tamtejszych zarządzeniach wojskowych, potwierdza wojenny nastrój w tem państwie. Szczególniej raport konsula petersburskiego ma twierdzić stanowczo, że Rosya przygotowuje w tajemnicy całkowitą mobilizację.

Presse otrzymuje dalej telegram z Berlina, donoszący, że w zachodnich guberniach Rosyi stawianie budynków na pomieszczenie nowych wielkich mas wojska nie ustaje.

Również i *Voss. Zeitung* pisze, że ostateczne zarządzenia wojskowe w Rosyi nie wskazują wprawdzie na bliskie wojenne zamiary Rosyi, ale stanowią nieustanną groźbę z jej strony.

Otrzymane przez *Polit. Corr.* z Rzymu z dyplomatycznego źródła doniesienie, wskazuje ze względu na ostatnie rosyjskie wywody dzienników oficjalnych, iż polityka rosyjska stawia obecnie te same żądania, jakie stawiała w pierwszej fazie kwestyi bułgarskiej przed objęciem rządów przez ks. Ferdynanda Koburskiego. Jest to jednak czysty błąd logiczny, stawiać „przywrociecnie legalnego stanu rzeczy w Bułgaryi” — co może być tylko ostatecznym rezultatem jakiejś akcji europejskiej — zaraz z samego jej początku jako warunek, który spełnionym być musi.

Pominawszy bowiem wszystkie trudności takiej akcji, jeżeli przypuścimy, że Turcja z poparciem Europy każe opuścić kraj ks. Koburskiemu i tenże wbrew swoim dotychczasowym oświadczeniom podda się temu rozkazowi bez oporu, wówczas powstanie kwestya, kto ma objąć rządy w Bułgaryi. Osobiste losy ks. Koburskiego nie są dla Europy przedmiotem troski, ale trzeba uważać go zawsze jako przedstawiciela pewnej trwałości stosunków w Bułgaryi, tak samo jak trzeba uważać każdego innego na jego miejscu wśród podobnych stosunków, gdyż nie można usuwać pierwszokształtnego nie postarawszy się o ich zastąpienie innemi. Tok rokowań, przeprowadzonych swego czasu przez W. Portę z regencyą i Cankowem, wykazują, że na jakie trudności napotkałoby utworzenie bułgarskiego gabinetu koalicyjnego.

Lord Salisbury i lord Churchill.

Pod tym tytułem ogłasza *National Ztg.* artykuł, zawierający rzut oka na sytuację i prostujący niektóre mylne pogłoski. *National Ztg.* pisze:

„Lord Salisbury skazanym jest, jak się zdaje, na zachowanie stanowiska swego za pomocą ustępstw, i to nie tylko w wewnętrznej polityce Anglii, ale, co ważniejsza, i w polityce zagranicznej. Od kilku dni bowiem obiegają tu pogłoski, iż pewne osobistości traktują z dworami zagranicznymi w przedmiocie przymierza pomiędzy Anglią, Francją i Rosyją. Jak mówią, myśl ta wyszła od pana Flourens'a, francuskiego ministra spraw zagranicznych. Wprawdzie niejedną pomyślił sobie tutaj, że, w obecnym wypadku, myśl francuskiego męża stanu „położeniem jest tylko życzeniem”; ale, jeżeli w istocie coś po-za to nie kryje, to chyba jako znakomitszy angielski mąż stanu do tych pertraktacji francuskich zachęca. Do rokowań albowiem potrzeba, co najmniej, dwóch osób, i p. Flourens musiał przeto znaleźć kogoś, co propozycjom jego posłuch daje. Sądzi, że zbytecznem byłoby dowodzić, iż lord Salisbury, który kilkakrotnie publicznie, w sposób niedwuznaczny, wyraził, po czyjej stronie są właściwie sympaty Anglii, nie nie ma wspólnego z temi fantastycznymi angielsko-francuskimi z Rosyją aliansami. O taką nieuczciwość i obłąd, którychby się pierwszy minister Anglii dopuścił, gdyby się w podobną wdał intrygę, nikt zapewne lorda Salisbury'ego nie posadzi. Wszakle pomiędzy torysami znajduje się jedno *enfant terrible*, zdolne do wszystkiego. Wyprawa zimowa lorda Randolpha Churchilla dużo krwi napsuła angielskim patryotom. Nie dlatego, ażeby zbyteczną wagę do wybryków lorda Randolpha przywiązywano, ale dlatego, że obawiają się, iż pozowanie młodego lorda zagranicą na seryo braniem być może. — A bodajby obawy te nie były zupełnie bezpodstawne. Być może, iż lordowi Churchillowi udało się wzbudzić wiarę w pewnego rodzaju szczególną jakąś misję jego, albo też zrobiono z niego dyplomatę mimowoli. W każdym razie zdaje się, iż lord Randolph otrzymał pewne drobne polecenia i pomógł szaf upoważnioną swoją misję z zupełnie nieupoważnioną.”

Jesteśmy w niższej Normandyi, okolicą falista, pagórkowata, dużo drzew, dużo zieleni. Nie wiem, dlaczego sobie wyobrażałem, że prawie cała Normandya jest równiną, wyobrażenie z gruntu fałszywe, bo nawet okolice dolnej Sekwany nie noszą na sobie charakteru płaszczyny. — Pociąg zatrzymuje się na każdej stacyi, jedzie w nim tylko miejscowa ludność, która się zna z sobą, wita, żartuje mówi: „do widzenia”. Pasażerowie czysto ubrani, większość w niebieskich bluzach, kobiety w czarnych sukniach i białych krochmalnych czepekach. Republikańska zgoda, jak gdyby nie we Francyi, zandarm podchodzi do okien wagonu i prawi grzeczne słówka kobiecie, wiozącej cały zapas trójkolorowych chorągiewek na jutrzejszy festyn, ksiądz proboszcz, w ogromnym kapeluszu, wysiada z całą gromadą kumoszek, podobnie jak we Włoszech, gdzie również ksiądz i kumoszki nierozdzielnie stanowią zawsze towarzystwo.

Na stacjach ruch wielki, tu i owdzie sam szef stacyi przybija jeszcze girlandę z choiny, bukiety, chorągiewki, mnóstwo dzieci asystuje robocie.

Wieczór piękny, słońce oślaca już tylko pagórki, po jarach zamożne wsie, gdzie-niegdzie silny żreback pastę się spokojnie w towarzystwie kilku krów, albo znów gromadka koni strzyże uszami na widok pociągu. Cała publiczność wagonowa w oknach, konduktor przechodzi po stopniach i do-wiepukuje z wyglądamy kobietami. — Człowiekowi przywykającemu do niemieckiego formalizmu aż przyjemnie w tym kraju, gdzie ludzie nawzajem sobie pozwalają być ludźmi.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Lwów, 28 stycznia.

— **Najj.** Pan raczył najmiłościwiej udzielić z prywatnej Swej szkatuły gminie Ostrów, w powiecie bóbreckim, na budowę szkoły, zapomogi w kwocie 100 zł.

— **Bal polski w Wiedniu.** Dnia 24 b. m. przyjmował Najd. Cesarzewicz Rudolf deputację komitetu balu polskiego, złożoną z pp. Szymanowskiego, Dembowskiego i malarza Rybkowskiego, i zapewnił ją, że wraz ze Swoją Najd. Małżonką zaszczyteli bal Swoją obecnością. Podobne zapewnienie otrzymała deputacja także od Najd. Areyksiążat Wilhelma i Rainera.

— **C. k. Namieślnictwo** nadało prezentę na opróżnione gr. kat. probostwo *regiae collationis* w Roztokach, ks. Longinowi Kowblańskiemu, dotychczasowemu proboszczowi w Wyżnicy na Bukowinie.

— **Z kolei Karola Ludwika.** Na zażalenie umieszczone w kronice *Gazety Narodowej* z dnia 26 b. m., dotyczące się niewiadomości doświadczenia publicznego o zastanowieniu ruchu na kolei Sokalskiej dnia 22 b. m. otrzymujemy z dyrekcji ruchu kolei Karola Ludwika następujące pismo:

Wiadomość o przeszkodach ruchu na linii Sokalskiej nadeszła do Lwowa telegraficznie dnia 22 b. m. rano; natychmiast po otrzymaniu tej depeszy doniesiono o tej przerwie w komunikacji dotyczącej władzom a przytem telegrafem także uwiadomiono o tem stałym poszczególnie na całej linii. Równocześnie zakomunikowano wiadomość tę redakcyom miejscowych dzienników, że jednak w niedzielę po południu nie wychodzą żadne dzienniki, przeto też dopiero nazajutrz, t. j. w poniedziałek publiczność dowiedzieć się mogła z gazet o zaszłej przerwie w komunikacji. Ogłoszenie plakatem drukowanymi o tem zastanowieniu ruchu mogło być wygotowane dopiero na południe w niedzielę, ponieważ drukarniom w niedzielę, nie wolno, według ostatnich rozporządzeń, wykonywać żadnych druków i trzeba było wprzód ku temu uzyskać odnośne pozwolenie od magistratu, co oczywiście wydrukowanie plakatów opóźnić musiało. Zaraz po wydrukowaniu, t. j. o godzinie 5-tej po południu w niedzielę rozlepiono ogłoszenie we wszystkich salach poczekalnych we Lwowie, a pociągami spiesznym z tegoż samego dnia wysłano je do wszystkich stacji, w celu umieszczenia po salach stacyjnych. Uczyniono więc ze strony zarządu kolei wszystko, co tylko się dało zrobić, aby podróżnych jak najwcześniej uwiadomić o zastanowieniu ruchu pociągów na linii sokalskiej. Przerwa w komunikacji nastąpiła nagle w skutek wyższej siły elementarnej, której żaden zarząd kolejowy pomimo wszelkich wysiłków i starań pokonać nie jest w stanie, a usunięcie zasp śnieżnych w jednej chwili jest tak samo niemożliwe, jak oznaczenie czasu, w którym przeszkody te w komunikacji zostaną usunięte, zależy to bowiem również od mas śniegu już nagromadzonych, jak też od tego, kiedy zawieje śnieżna ustanie. Pan P. zażądał we Lwowie biletu do Przemyśla, a w Przemyśle biletu do Jarosławia, kasyer przeto ani we Lwowie, ani też w Przemyśle nie miał żadnej potrzeby oznajmiać mu o zaszłej przerwie ruchu na kolei sokalskiej, bilety bowiem były kupione na te linie, na których ruch pociągów odbywał się regularnie. Pan P. nie pytał się przytem portiera, czy ruch na kolei sokalskiej otwartą.

Co do zażalenia pana T., aptekarza z Doliny, wykazało zarządzone w tym względzie dochodzenie, że u kasyera sprzedającego bilety do Jarosławia ani w niedzielę wieczorem, 22 b. m., ani też w poniedziałek rano, 23 b. m., nikt się nie dopytywał o to, czy kolej Jarosławsko-Sokalska jest otwartą, co już z tego względu jest zupełnie wiarygodnem, że kasyer dokładnie już był poinformowany o zaszłej przerwie w komunikacji na linii sokalskiej i żądał też nie miał żadnego powodu do podawania mylnych informacji.

Dyrekcja ruchu kolei Karola Ludwika okazała właśnie w ostatnich czasach jak największą troskliwość o to, aby podróżni jak najwcześniej powiadomieni byli o zaszłych przerwach w komunikacji. Ze pomimo wszelkich starań podróżni narażeni są często na rozmaite przykre przygody w podróży podczas nagle powstających zamieci śnieżnych, na to mamy jak najskrajniejszy dowód w wypadku, który spotkał Najd. Areyksiążę Rudolfa, jadącego przed kilkoma tygodniami koleją południową z Wiednia do Abbazji.

Pomimo zapewnienia urzędu kolejowego, że nie zagraża żadna przeszkoda ruchu, i pomimo wszelkich ostrożności zarządzanych podczas tej jazdy, pociąg przecież z powodu nagromadzonych mas śniegu, wskutek naglej zamieci śnieżnej na otwartem polu, ugrzązł w drodze a Najd. Areyksiążę, w skutek bezsilności zarządu kolejowego w obec tego elementarnego wypadku, musiał przerwać podróż i wrócić do Wiednia.

— **W Prezydym magistratu** złożył pan Adolf Abrahamowicz kwotę 50 zł., uzyska-

na ze składek na obiedzie, danym przez posłów sejmowych, z przeznaczeniem na rzecz ubogich miejscowych. Za ten dar składa niniejszem Prezydent miasta szanownemu dawcy uprzejme podziękowanie.

Dalej złożyli tytułem datków noworocznych na rzecz ubogich miasta Lwowa, Marein Prugar 1 zł. 50 ct., Völpel 1 zł., Michał Dymet 1 zł. i Karolina Prochaska 1 zł.

— **P. Julian Niedzwiedzki**, profesor i rektor szkoły politechnicznej we Lwowie, prostuje w *Gaz. Nar.* doniesienie, jakoby miał odmówić „zaszczytnemu zaproszeniu starania się o katedrę mineralogii w tutejszym uniwersytecie,“ konstatując, że nikt go do starania się o tę katedrę nie zapraszał, ani nie wzywał. Do oświadczenia tego dodaje redakcja wyżej wymienionego dziennika, że odnośną notatkę otrzymała z grona profesorów politechniki, i my też zauważyli winniśmy, że doniesienie w tym przedmiocie otrzymaliśmy od jednego z pp. profesorów szkoły politechnicznej.

— **Z teatru.** Dziś „Nitouche“. Jutro po południu o 3-ciej „Gagatek pana Majstra“, wieczór „Rigoletto“.

— **Koncert panien Bulewskich**, przypominamy, odbędzie się jutro, w niedzielę, o godzinie 4 po południu. Koncert budzi w szerokich kołach publiczności żywe zainteresowanie.

— **Piknik Koła literackiego** odbędzie się dnia 7 lutego w salach kasyna miejskiego.

— **Wieczorek wulgary, urządzony** dnia 12 b. m. na dochód Bratniej Pomocy słuchaczów wszechświeci przyniósł dochodu brutto 540 zł. 40 ct., wydatki wynosiły 248 zł. 42 ct., przeto pozostaje jako czysty dochód 291 zł. 98 ct. Komitet składa niniejszem serdeczne podziękowanie wszystkim paniom i panom, którzy się do tak świetnego rezultatu przyczynili. Przy tej sposobności donosimy, iż drugi taki sam wieczorek, urządzony zupełnie na wzór pierwszego, odbędzie się dnia 6 lutego w salach kasyna miejskiego i jest nadzieja, że równie dobrze się powiedzie.

— **Wydział Stow. rękodzielniczkich** lwowskich „Gwiazda“ zawiadamia członków i ich rodziny, iż w poniedziałek, 30 b. m. o godzinie 8 wieczór będzie miał p. Bronisław Rożański odczyt „o zapałkach“, z demonstracyami.

— **Stan powietrza.** Barometr idzie w górę.

Prognoza na dobę następującą od godziny 12 w południe, dnia 28 bm.: według spostrzeżeń stacji Szkoły politechnicznej: Wiatr o zmiennym kierunku od S do NE, średnia temperatura doby około -3°C , stan nieba zmienny, powietrze wilgotne, śnieg przerwami.

Średnia temperatura ubiegłej doby była -3.9°C , najniższa temperatura była dziś rano i wynosiła -8.0°C , najwyższa była 2.5°C .

Opad łączny śniegu wynosił 2.5 mm.

Stan barometru zredukowany na poziom morza był dziś o godzinie 9 rano 755.9 mm.

— **Przejechanie.** Jan Niemirowicz, prywatny woźnica z Kuchajowa, najeżdżał wczoraj 10-letnią Antoninę Żuk, córkę karońca, na ulicy Kochanowskiego. Dziewczynka odniosła tak, mocne skaleczenie w głowę, że musiano ją odwieźć do szpitala.

— **Podjeżdżana własność.** Onegdaj przytrzymała tu policja pewne indywiduum, przy sprzedawaniu niedzwiedziego futra z sukienem granatowem pokryciem. Przytrzymanego, który nazwał się Janem Fedyszynskim, rzekomo z Czernicy powiatu żydaczowskiego pochodzącym i podał, że służył u p. Festenburga w Maryampolu a obecnie wracał ze Stanisławowa przez Gródek do Lwowa, poznano w policyi, jako Jana Kiebasiewicza, zarobnika z Brynic, powiatu bóbreckiego, który był już za kradzież dwukrotnie karany.

— **Zapiski policyjne.** Zgubiono. Świadeostwo szkolne i paszport nauczyciela Marcina Nestajki z Tłumacza; srebrną łyżeczkę z monogramem M. N. — Przybłąkał się wyżeł brązowej maści o białych łapkach, którego może właściciel odebrać pod l. 6 przy ulicy Technicznej, a profesora p. Raciborskiego.

— **Do Rady powiatowej chrzanowskiej**, przy wyborze uzupełniającym z grupy większych posiadłości, wybrani zostali pp. Jan Nep. Ignacy Kamiński i Ewald Migula, właściciele dóbr.

— **Lody na Wiśle pod Krakowem**, jak donosi *Czas*, spłynęły przedwczoraj o godzinie 6 wieczorem. Przybyła już woda góraska, z czego wnosić można, że w górach panować musiało ciepło, jeżeli z tamtąd płyną już wody. Niebezpieczeństwa powodzi, jak dotąd, nie ma i zdaje się, że nie będzie. Budownictwo miejskie w Krakowie pełni służbę nad Wisłą, by w razie grożącego niebezpieczeństwa zarządzić potrzebne środki.

— **Dyrektor obserwatorium astronomicznego** w Budapeszcie, p. Gruber, popadł w obłąkanie.

— **Wystawa muzyczna.** W ostatnich dniach zarząd tej wystawy w Warszawie otrzy-

mał bardzo cenne kolekcje nut, książek, autografów, instrumentów i t. p., ogółem do 500 sztuk. Książki W. Kalieki nadesłał szafę, grającą 25 utworów Webera, Mozarta, Auber'a i innych, oraz portrety i autografy różnych kompozytorów. Cennym nabytkiem jest portret z XVI wieku (unikat) Marcina Lwowskiego, sławnego muzyka, ofiarowany przez p. A. Polińskiego, który oprócz tego wystawia: kanconal z roku 1648, manuskrypt pugaminowy z pięknymi miniaturami złoconymi z XV wieku, nieznaną rękopisem Wajnera z XVIII wieku „*Stabat Mater*“ i wiele książek z XVI i XVII wieku, traktujących o muzyce. Do rzadkich okazów zaliczyć należy również przysłane przez p. Nikolicza nuty kościelne z XV wieku, ozdobione nadzwyczaj misternymi wieniatami. Kolekcja dyrektora p. Münchheimera stanowi pewnego rodzaju oddzielne muzeum. Znajdują się tam autografy, karty wizytowe, listy własnoręczne, nuty na różne instrumenta, partytury całych oper, fotografie, ryciny, książki i t. d. Niepodobna wyliczać wszystkich pozycji, jest ich z górą 500, a pomiędzy temi wiele rzadkich. Nazwiska: Meyerbeer, Halévy, Szopen, Mendelssohn, Servais, Bach, Raff, Beethoven, Moniuszko, Kurpiński i t. d. (to jest ich autografy, nuty, listy, portrety), najlepiej mówią o tym zbiorze.

— **Z konkursu dramatycznego.** Jak donosi *Gaz. Pol.*, w zeszłym tygodniu odbyły się dwa posiedzenia komitetu konkursu imienia Alojzego Zółkowskiego w Warszawie. Czytanie nadesłanych sztuk ukończone będzie w ciągu dwóch tygodni, przyczem ogłoszony zostanie rezultat konkursu.

— **Teatr grecki.** W r. b. w teatrze Łazienkowskim w Warszawie, na wyspie, ma być wystawiona kilkakrotnie „Antygona“ po grecku. Główną dyrektkę przyjął na siebie p. K., aktorami zaś mają być profesorowie gimnazjów. Kostiumy będą ściśle zastosowane do historii.

— **Zdradziecki budzik.** Na granicę w Sosnowcu przybyła pewna pani i w chwili, kiedy sałę rewizyjną miała już opuścić, odezwał się ukryty w jej turniurze budzik, który w Katowicach kupiła i do Królestwa Polskiego przemyścić chciała. Dzwonienie budzika było tak głośne, że obecni tej zabawnej zdradzie budzika pękali ze śmiechu. Urzędnicy rewizyjacy po różnych zatrzymali tę panią, która musiała się poddać ścisłej rewizji, poczem nietylko budzik zabrano, ale kazano zapłacić dziesięć rubli kary.

— **Osobliwy spadek.** W roku zeszłym przyjechał do Lubna, w gub. Półtawskiej, jakiś jegomość i rozgłosił, iż bank angielski ma w depozycie 100,000,000 rubli, złożone przez Pawła Połubotkę, hetmana kozaków, znanego z targów z Piotrem W. Wnet zgłosiło się do niego mnóstwo kozaków, noszących nazwisko hetmana, lecz tylko 17 złożyło jakieś dowody pokrewieństwa z depozytariuszem. Włoscianie dali owemu przybyszowi pełnomocnictwa na odbiór funduszu, lecz wynagrodzenia z góry stanowczo odmówili; dwaj jednak obywatele łubieńscy kupili od niego za 1600 rubli prawo do 1,750,000 rubli ze spadku. Wynalazca milionów odejechał do Londynu i z tamtąd koresponduje z potomkami hetmańskimi. Cała ta historia opisana ze szczegółami przez korespondenta *Kijewlanina*, zdaje się wskazywać na nadużycie dobrej wiary rzekomych spadkobierców.

— **Do Akademii francuskiej** zostali powołani: Claretie, Haussonville i Jurien.

— **Obiad dyplomatyczny.** W Paryżu dnia 25 bm. prezydent rzeczypospolitej Carnot wraz z małżonką był na obiedzie u austro-węgierskiego ambasadora, hr. Hoyosa. Po wielu latach zdarzyło się to znowu po raz pierwszy, iż prezydent rzeczypospolitej był na uczie u reprezentanta obcego mocarstwa. Choćby ten fakt miał zostać wyjątkiem, to wyjątek uczyniony został dla austro-węgierskiej ambasady, gdzie bywają najprzyjemniejsze i najmiłsze przyjęcia. W obiedzie wzięli udział: Prezydent rzeczypospolitej wraz z małżonką, prezes ministrów Tirard z małżonką, minister spraw zagranicznych Flourens z małżonką, angielski poseł lord Lytton z małżonką, hiszpański ambasador z małżonką, turecki ambasador, brazylijski poseł, pełnomocnik hr. Teodor Zichy z małżonką, dyrektor urzędu spraw zagranicznych, Fr. Charnes, p. Mollard, członkowie wojskowej kancelarii prezydenta, pułkownicy Liechtenstein i Fave. Ogółem było 24 nakryć. Honorowe miejsce zajął prezydent Carnot, obok niego po prawej ręce siedzieli: hrabina Hoyos, Floquet, pani Flourens, generał Menabrea i hrabina Zichy; po lewej: pani Floquet, Tirard, margrabina de Valdora, lord Lytton i Arinos. Hrabia Hoyos miał po prawej ręce panią Carnot, Flourensa, hiszpańską ambasadorkę, p. Charnes i pułkownika Liechtensteina; po lewej: panią Tirard, Essada baszę, lady Lytton, hiszpańskiego ambasadora i p. Mollard. Obiad składał się z 15 dań. Przygrywała kapela cygańska. Stoł ozdobiło pysznymi kwiatami. Podczas obiadu toczyła się żywa konwersacja. Po obiedzie udali się goście do salonów, gdzie odbyło się wielkie przyjęcie, na które rozesłano około 800 zaproszeń. W sali recepcyjnej, gdzie wisi obraz Najjaśniejszego Pana, przyjmował ambasador, ozdo-

biony wszystkimi swemi orderami, wraz z małżonką gości. Członkowie ambasady hr. Zichy, pułkownik Bach, hr. Szczecin, hr. Mensdorf i ks. Hohenlohe wspierali gospodarza w uprzejmy sposób. Prezydent Carnot rozmawiał z członkami dyplomacji i z politycznymi osobistościami parlamentu. W przyjęciu wzięli udział: nuncjusz ze swoim sekretarzem, niemiecki ambasador hr. Münster i p. Leyden; rosyjska ambasada była reprezentowaną przez ambasadora bar. Mohrenheima, p. Kotzebue i generała Frederiksa, a włoska przez generała Menabrea. W ogóle obecnie było prawie całe ciało dyplomacyjne. Z francuskich polityków byli obecni prawie wszyscy ministrowie, wielu generałów, p. du Boys, Freyreinet z małżonką, Ferry z małżonką, Goblet, Ribot, Andrieux, Jul. Simon, Foucher de Careil, baron Gustaw Rothschild; zauważano także gen. Blanco i kilku członków francuskiej arystokracji. Kolonia austro-węgierska była bardzo licznie reprezentowaną i tak byli obecni: generałny konsul Oesterreicher, Juliusz Payer z małżonką, pułkownikowa Bach, baron Nataniel Rothschild z Wiednia, baron Antoni Schindler, Mnkaes z żoną, dyrektor Hahn i poseł dr. Rapoport, rzeźbiarz Beer, malarz Brozik z żoną, Goldschmidt, Schnapper, Morpurgo i inni. Prezydent Rzeczypospolitej opuścił około godziny 11 salony hr. Hoyosa. Że wszystkie polityczne stronnictwa wysłały najwybitniejszych swoich reprezentantów, to nadało właśnie przyjęciu polityczne znaczenie i było zarazem świetnym objawem sympatii dla hrabiego i hrabiny Hoyos.

— **O całym szeregu katastrof** pożarowych, lub spowodowanych wybuchem, donoszą ostatnie dzienniki. I tak w Londynie, na przedmieściu Hounsditch, wybuchł pożar nocną porą w trzydziętowej kamienicy, własności kupcowej Róży Bogińskiej, a gdy spostrzeżono płomienie, już cała klatka schodowa stała w ogniu. Mimo natychmiastowego, bardzo energicznego ratunku, kilka osób a między niemi właścicielka domu, utraciła życie w płomieniach, a znaczna liczba mieszkańców doznała ciężkich skaleczeń przy zeskakiwaniu z pięt na ziemię oraz poparzeń. Nosząca polskie nazwisko gospodyni domu, miała przy sobie dwie córki: Franciszkę i Matyldę, dwóch synów, oraz kuzyna. Wszyscy są poparzeni lub pokaleczeni. — Skutkiem wybuchu dynamitu w fabryce pod Preszburgiem, trzy robotnice zginęły na miejscu a 12 osób zostało ciężko rannych. Wstrząśnienie odczuło na przestrzeni dwumilowej. — W Tower, w Stanie Minnesota, powstał pożar w gospodzie ubogich, wskutek przepalenia pieca przy 40° mrozu. Czterdzieści osób zginęło w płomieniach a tylko 15 ocalono. Działy się straszne sceny szaleństwa. — O katastrofie w Brześciu litewskim, której ofiarą padło kilkadziesiąt osób, donoszą dzienniki warszawskie: W samym środku miasta, w sklepie z wyrobami tytoniowymi, należącym do starozakonnego Lublinera, nastąpił wybuch prochu. Ilość jego musiała być zapewne dość wielką, skoro dom murowany, w którym się sklep ów mieścił, został rozrzucony zupełnie; belki, krokiew i cegły odrzucone zostały na kilkadziesiąt sążni, a wstrząśnienie nastąpiło tak silne, iż w domach sąsiednich nietylko szyby wyleciały, ale ściany murowane poruszały się tak dalece, że władza policyjna musiała wydać mieszkańcom rozkaz wyprowadzenia się. Ofiarą wybuchu padł przedwzrostkiem właściciel sklepu Lubliner i jego rodzina. Po oczyszczeniu gruzów, znaleziono sześć osób nieżywych, strasznie zeszczonech i kilkadziesiąt pokaleczonych. Z chrześcian, mieszkających w tym domu, utracił życie niejaki Kempński. Pod gruzami znaleziono w piwnicy niekniętą beczkę prochu. Śledztwo zostało rozpoczęte, dotąd przecież przyczyzna katastrofy, z powodu śmierci osób, które mogłyby dać wyjaśnienie, nie została wykryta. Wiadomo tylko, że Lubliner sprzedawał proch sposobem przemycanym.

— **Fundacja królowej Wiktorii.** Jak wiadomo, z okazji jubileuszu królowej Wiktorii, wszystkie kobiety Wielkiej Brytanii uczyniły pomiędzy sobą składkę pieniężną i złożyły w darze monarchini 80,000 funtów szterlingów, czyli milion zł. Królowa obrocila 10,000 funtów na wzniesienie w Windsorze przed tarasem swego zamku posagu swego nieodżałowanego małżonka, ks. Alberta. Co zaś do sumy 70 tysięcy funtów szterlingów, to wbrew wyrażonemu życzeniu kobiet - ofiarodawczyń, postanowiła obrocic ją na użytek publiczny. Panowała niepewność co do ostatecznego użycia tego pokąznego funduszu. Zapadła obecnie decyzja: założoną zostanie szkoła dozorczyni dla chorych i pielęgnujących ubogich w szpitalach. Klasa to kobiet wielce zastróżona, popularna i filantropijna, decyzja królowej więc zyskała nader przychylnie przyjęcie we wszystkich sferach społeczeństwa. Główny zakład będzie w Londynie, z dwiema filiami, w Edynburgu i Dublinie.

— **Zatopione prowincje.** Olbrzymia klęska, która w jesieni roku zeszłego dotknęła „Państwo niebieskie“, coraz bardziej zwraca na siebie uwagę całego świata, coraz więcej budzi współczucia. Od niepamiętnych też czasów żadna katastrofa tak ogromnych nie przybrała rozmiarów. Kilka milionów ludzi znajduje się bez przytulku, bez wszelkiego sposobu do życia, setki tysięcy osób śmierć znalazły w rozszalałych wo-

dach, liczne piękne i kwitnące miasta zniknęły z powierzchni ziemi. Zdradziecka „Hoang Ho”, albo tak zwana „Złota rzeka” która już od czasów niepamiętnych liczne sprowadzała klęski na Chiny i wskutek od czasu do czasu sprowadzanych olbrzymich spustoszeń na smutną w dziejach tego kraju zasłużyła sławę, znów w roku zeszłym wystąpiła ze swego koryta, a wody tym razem z tak nadzwyczajną rozłąły się gwałtownością, iż wszystkie poprzednie powódzie co do zgubnych swych skutków nikną w porównaniu z ostatnią. Chociaż katastrofa już w dniu 28 września r. z. się rozpoczęła dzisiaj dopiero nadchodzą pierwsze szczegóły z Shanghai i z Pekinu. Wiadomości te nie są jeszcze wyczerpujące, lecz wystarczają do utworzenia sobie obrazu strasznej tej klęski. Wysoki urzędnik chiński, któremu powierzono zbadanie na miejscu spustoszeń poczynionych i zdanie z nich relacji rządowi, donosi, iż prawie szóstą część prowincji Honan, zwanej „ogrodem Chin” zamieniła się w wielkie jezioro, z którego tu i owdzie dach jakiejś pagody, lub wysokie wieże i szczyty domów wystające wskazują miejsce, gdzie przed niedawnym jeszcze czasem znajdowały się ludne miasta. Tysiące zamożnych niegdyś i bogatych mieszkańców przesiadują obecnie bez schronienia nad brzegami jeziora, spoglądają z rozpaczą na fale, które zabierały ich dobytek, i w których najdroższe im osoby smutną śmierć znalazły. Powódź rozpoczęła się w bliskości Kai-fung-fu, jednego z największych miast prowincji. Tam przerwały fale wielką tamę, zbudowaną w celu ochrony okolicy, i zrównały z ziemią wszystko, co tylko gdziekolwiek wzniosło się po nad poziom. W okolicy Tsching-Tschau i Tschien-Tschau stały się, jak wieść głosi, trzy tysiące wiossek w przeciągu kilku minut ofiarą wód, i ani jeden z mieszkańców nie zdołał uciec z życiem. Najlepiej poznać cały ogrom nieszczęścia, gdy się zważy, iż okolica prawie tak wielka jak Holandia a przytem o wiele gęściej zaludniona, dzisiaj tworzy jedno wielkie jezioro i że wszyscy mieszkańcy albo potonęli, albo są bez dachu i środków do życia. Obszar nowego jeziora obliczają na 8,000 do 10,000 mil angielskich kwadratowych; liczba zaś mieszkańców, która zaludniała dawniej tę okolicę przenosiła 5 milionów. *Peking Zeitung* opisuje w jaskrawych barwach ogromną klęskę, na jaką są wystawieni ci, którzy pozostali przy życiu a jest ich według wiarygodnych wiadomości kilka milionów. Z miast zburzonych najznaczniejsze są: Tsching-Tschau, Wel-Si, Tschung-Mu, Yen-Lin Fa-Kao, Tai Ping i Si Hae. Okolice, w której stały owe miasta, tworzy wielką równinę, która na krótko przed powodzią znajdowała się w kwitnym stanie, obsiana ryżem i wszelkimi innymi płodami rolnymi.

— **Palenie zwłok.** W roku 1887 spalono w Gotha 110 zwłok zmarłych ludzi. Liczba zwolenników takiego pogrzebu widocznie niebardzo szybko wzrasta, kiedy bowiem w mieście tem w r. 1878 spalono zaledwie 2 zwłok, w 1879 r. 14, w 1880 r. 16, w 1881 r. 32, w 1882 r. 34, w 1883 r. 46, w 1884 r. 69, w 1885 r. 76, w 1886 r. 95, w 1887 r. 110, czyli razem 494. W r. z. spalono zwłok w Medyolanie 78, w Nowym Yorku 69, w Rzymie 30, w Lancaster 26, w Buffalo 20, w Livorno 16, we Florencji 15, w Sztokholmie 14, w Los Angeles 8. Duńskie ministerium sprawiedliwości pogrzebów takich zakazało, zaś skarga tamtejszego towarzystwa palenia zwłok przeciw temu rozporządzeniu została odrzuconą.

— **Nieustająca wystawa** zjednoczonego Towarzystwa przyjaciół sztuk pięknych, przy placu św. Ducha 1. 10, otwartą jest codziennie od godziny 11 rano do 7 po południu. Wstęp od osoby kosztuje w niedzielę 15 ct., w dni powszednie 30 ct. Dla członków wstęp wolny.

Notatki literacko-artystyczne.

(Zr.) **Poezye J. I. Kraszewskiego.** Wydanie trzecie. Lwów, nakładem księgarni Gubrynowicza i Schmidta. (8 stron 253) „W sturamiennym zawodzie Kraszewskiego poezja nie zajmuje pierwszego miejsca, może nawet nie zajmuje drugiego. To jednak co napisał, wystarczałoby na obdzielenie wziętością i sławą przynajmniej czterech poetów zwykłej miary”. Temi słowy zakończył W. Korotyński sprawozdanie o poetycznych utworach śp. Kraszewskiego w książce jubileuszowej na uczczenie 50-letniej działalności jego wydanej. Istotnie Kraszewskiego utwory wiązaną mową pisane sąsługują na to, by publiczność nasza z niemi się bliżej zaznajomiła, lubo z drugiej strony dziwić się nie możemy, jeżeli ogrom twórczości głównie w kierunku powieściowym dla ogółu najprzystępniejszym rozwinięty uwagę czytelników tak dalece absorbuje, iż o innego rodzaju dziełach znakomitego pisarza niemal zupełnie zapomina.

Dzieła w ściślejszem znaczeniu poetyczne J. I. Kraszewskiego, nie licząc dramatów, są następujące: „Poezye” w dwóch tomach, wyszły po raz pierwszy 1838 r. drukiem Blumowicza w Wilnie, powtórnie 1843 r. nakładem Orgelbranda w Warszawie. „Anafelias. Pieśni

z podań Litwy”, wyszły w Wilnie u Zawadzkiego. (I. Wiltolanda. 1840, 2 wydanie 1846. II. Mindowe. 1843. III. Witoldowe boje, 1845). „Szatan i kobieta” fantazyja dramatyczna, wyszła 1841 r. w Wilnie u Glücksberga. „Hy-mny boleści”, wyszły w Paryżu nakładem autora 1857 r. „Wioska”, wyszła 1859 r. w Warszawie u Ungra.

Myśl książki, której tytuł powyżej poda-lismy, choć teraz dopiero wyszła, powiżaj ś. p. Kraszewski lat kilka przed zgonem. Zamierzał zebrać tu wszystkie poetyczne utwory swego pióra, wyjąwszy utwory dramatyczne zawarte w drugim tomie wydania warszawskiego z r. 1843, jak również trzy wielkie poematy na tle dzie-jów Litwy osnute, to jest „Anafelias”. Tej wskazówki autora trzymali się wydawcy „Poezyj”, w niniejszem trzecim wydaniu w którym umieścili także wiele nieogłoszonych dawniej wierszy Kraszewskiego. Nie ulega je-dnak wątpliwości, że z biegiem lat zbiór tych poezyj jeszcze znacznie się powiększy, gdy ci, którzy posiadają rękopiśmienne utwory ś. p. Kraszewskiego, zechcą je drukiem ogłosić. Kto wie, czy też w niejednem zapomnianem albo niedostępnym dziś czasopiśmie, w almanachach i podobnych publikacjach zbiorowych, nie znajdują się jeszcze nieznane poezye „Feniksa polskie-go”, który zawsze z wszelką gotowością stawał na pierwsze zwołanie a dla chwalebne-go zamiaru z radą, pomocą, współpracownictwem nigdy się nieociągał. Nieustannie tworząc rzeczy nowe, nie miał czasu troszczyć się o los swych niezłoczonych kreacji — które dopiero później-sze pokolenie wszystkie razem zbierze.

Nie też dziwnego, że pominięto w nowej edycji wiersz Kraszewskiego, umieszczony w publikacji lwowskiego Koła literacko artystycz-nego na rzecz pogorzelców Strzaja; nie znale-żliśmy też wierszy „Azaoad”, „Panna Barbara”, (porówn. „Księgę jubileuszową” str. 264) i dru-kowanego w „Ondynie”, z którego księga jubi-leuszowa” na str. 273 wyjątek cytuję. Zauwa-żyliśmy jeszcze, że tytuł wiersza „Monomachia wiatru z chmurą” (str. 280) niewłaściwie wy-drukowano.

Szczere podziękowanie należy się wydaw-com, w pierwszym rzędzie p. Wład. Bekzie, na którego śp. poeta zdał wszelkie zachody około zamierzonego wydawnictwa, za staranne urze-czywistnienie życzenia autora. Piękna, dobrze uporządkowana edycja zbiorowa tych poezyj, ułatwi szerokim kołom obznajomienie się z ma-łoznanymi utworami J. I. Kraszewskiego.

GOSPODARSTWO I HANDEL

* **Kolej Karola Ludwika.** Od 1 stycz-nia do 10 stycznia b. r. było przychodu na linii Lwów-Kraków 144,885 zł. 63 ct., na linii Lwów-Brody-Podwoleczyska 28,302 zł. 78 ct., na kolei lokalnej Jarosław-Sokal 5,735 zł. 21 ct., na linii Dembica-Rozwadów 1,902 zł. 18 ct., ogółem 180,825 zł. 80 ct. W tym samym okresie roku zeszłego było przychodu na pierwszej linii 128,070 zł. 82 ct., na drugiej 29,475 zł. 05 ct., na kolei lokalnej Jarosław-Sokal 5,416 zł. 51 ct., ogółem 162,962 zł. 38 ct. Od 11 do 20 stycznia bieżącego roku wynosił przychód na linii Lwów-Kraków 140,614 zł. 11 ct., na linii Lwów-Brody-Podwoleczyska 33,058 zł. 65 ct., na kolei lokalnej Jarosław-Sokal 7,047 zł. 67 ct., na linii Dembica-Rozwadów 2,046 zł. 61 ct., ogółem 182,767 zł. 04 ct., a w tym samym okresie roku zeszłego na pierw-szej linii 139,525 zł. 13 ct., na drugiej 30,440 zł. 43 ct., a na kolei lokalnej Jaro-sław-Sokal 5,644 zł. 31 ct., ogółem zaś 175,609 zł. 87 ct.

** **Targ zbożowy.** *) Dnia 27 stycznia 1888 r.

Lwów, pszenica 6-20 do 6-75, żyto 4-40 do 4-95, jęczmień browarny 4- do 5-50, owies 3-90 do 4-30, groch 4-50 do 8-; wyka 4- do 4-60, rzepak 9-50 do 10-75, lnianka —, konieczyna czerwona 32- do 46-, konieczyna biała 40- do 48-, konieczyna szwedzka — do —.

Tarnopol, pszenica 6- do 6-60, żyto 4-25 do 4-80, jęczmień browarny 3-75 do 6-50, owies 3-70 do 4-20, groch 4- do 8-, wyka 3-85 do 4-50, rzepak 9-50 do 10-60, lnianka —, konieczyna czerwona 30- do 44-, konieczyna biała 30- do 45-, konieczyna szwedzka — do —.

Podwoleczyska, pszenica 6- do 6-50, żyto 4-15 do 4-70, jęczmień 3-50 do 6-, owies 3-60 do 4-, groch 4- do 8-, wyka 3-75 do 4-35, rzepak n. 9- do 10-50, lnianka — do —, konieczyna czerwona 30- do 45-, konieczyna biała 30- do 45-, ko-nieczyna szwedzka — do —.

Jarosław, pszenica 6-50 do 7-, żyto 4-55 do 5-10, jęczmień 4- do 6-50, owies

3-90 do 4-50, groch 4-75 do 8-50, wyka 4-10 do 4-80, rzepak 9-65 do 11-, lnianka — do —, konieczyna czerwona 35- do 46-, konieczyna biała 33- do 46-, konieczyna szwedzka — do —.

Wszystko za 100 kilo netto bez worka. Chmiel od 15- do 55- zł. nomi-nalnie za 56 kilo, loco Lwów, bez odbioru. Okowita gotowa za 10-000 litrów pr. loco Lwów 24-25 do 24-75 zł. Ceny więcej nominalne.

— **Sprawy tygodniowe** Izby handlowej i przemysłowej o cenach zboża i pro-duktów we Lwowie od 1 do 8 stycznia 1888 bez odpłaty akcyzowej.

Lwów. Za 100 klg. Pszenica biała — do —. Pszenica czerwona 6.25 do 6.70, Pszenica żółta — do —. Żyto 4.50 do 4.80, Jęczmień browarny 5.25 do 5.65. Ję-czmień na paszę 4.10 do 4.35. Owies 4.25 do 4.50. Groch do gotowania 5. do 9-. Groch na paszę 4- 5.50. Kukurudza 5.50 do 5.75. Hreczka 6.60 do 7-. Konieczyna czerwona 30- do 44-. Tymotka 20- do 26-. Fasola 8- do 11.75. Bobik 4.25 do 5.25. Wyka 4.20 do 4.80. Rzepak 9.75 do 10.50. Spirytus 24.35 do 24.85. Anyż rossyj-ski 22- do 24-, Anyż płaski 18.50 do 19.50. Kminek 28- do 32-, Lnianka 7.50 do 8.25. Nasienie lniane 7.50 do 8.50, Nafta zwykła 13.50 do 14.50, Nafta salonowa 17.50 do 18.50.

Assicurazioni Generali w Tryeście, założona w roku 1831. Główna agencja dla Galicji u pana M. Dubieńskiego we Lwowie, ulica Sykstuska 1 37. W miesiącu grudniu 1887 r., w dziale ubez-pieczenia na życie tow. Assicurazioni Generali, wnieśli 581 wniosków na sumę 1,987 132 zł. 86 ct., a wystawiono polie 500 na sumę 1,568,747 zł. 86 ct. O 1 stycznia do 31 gru-dnia 1887 r. wnieśli 6,001 wniosków na sumę 19,948,018 zł. 17 ct., a wystawiono 5,147 polie na sumę 16,907,285 zł. 17 ct., w o-bec 5,058 polie na sumę 17,476,823 zł. 76 ct., tego okresu w 1886 roku. Zapowiedziane szkody w tym dziale od 1 stycznia do 31 gru-dnia wyniosły 1,507,119 zł. 78 w. a.

Wykazany stan ubezpieczeń działu ży-cioowego wynosił na dniu 31 grudnia 1886 r. 97,782,853 zł. w kapitałach i 197,098 zł. w ran-tach na 42 551 policach, na co rezerwowano w gotówce 20,849,530 zł. — Zapłacone szkody w r. 1886 w dziale życiowym wyniosły 1,612,397 zł., a dla wszystkich gałęzi od czasu zało-żenia towarzystwa (1831 roku) według co-rocznych wykazów, wypłacone 197,280,155 zł. w. a.

Towarzystwo przyznaje należącym do po-spolitego ruszenia, w razie ich powołania do czynnej służby, ważność zabezpieczenia do su-my 15,000 zł. bez dopłaty jakiegokolwiek premii.

OSTATNIA POCZTA

Najdost. Arcyksiążę Albrecht udaje się z końcem przyszłego miesiąca na dłuższy pobyt do Areo. Najdost. Arcy-książę Fryderyk z Najdost. Arcyksięż. Izabella powróciła z Wiednia do Presz-burga. Drugi wieczór tańczący u Najd. Arcyksiężniczki Maryi Waleryi odbędzie się dzisiaj w sali marmurowej Burgu.

P. Minister oświecenia, dr. Gautsch, jak to już wczoraj doniósł nam telegram, przyjmował deputację miasta Bo-chni, która doręczyła mu dyplom honoro-wego obywatelstwa. Do deputacji należeli burmistrz dr. Trybulec, wiceburmistrz Mich-nik, i dr. Serafiński. Dyplom jest pięknym okazem przemysłu artystycznego. Na zewne-trznej okładce umieszczone są medaliony, przedstawiające zwycięstwo Stefana Batore-go pod Puławą, zaślubiny Zygmunta IIIgo z Anną Habsburską, i popiersia królów pol-skich. Obramienie jest naśladowaniem orna-mentyki kaplicy Batorego na Wawelu. We-wnątrz znajduje się akwarela Łosika, przed-stawiająca nowe gimnazjum w Bochni i scenę przyjęcia p. Ministra w tem mieście. Cały dyplom i okładka artystyczna jest dzie-łem wyłącznie sił polskich.

Wiener Abpost ogłasza wyniki po-datków bezpośrednich za r. 1887, które wy-kazują plus 94/ miliona. Zwykła ta wyni-ka głównie z energicznego egzekwowania podatków dochodowych, które wykazują zwy-żkę 2 milionów, dalej podatku gruntowego i domowego.

Według dzienników wiedeńskich, ma dać dzisiaj prezydent ministrów p. Tisza

odpowiedź na interpelację dep. Helfy'ego i Perczela o sytuacji politycznej.

Rossyjskie ministerstwo komunikacyi zamierza w ciągu roku bieżącego przeprowa-dzić roboty około uregulowania koryta Dnie-stru na przestrzeni między Mohylowem a Wychwatynami, na co wyznaczono kredyt w kwocie rs. 300.000. *Nowoje Wr.* powiada, że poprzednio już niemało poczyniono ule-pszenia dla żeglugi na Dniestrze, tak że do-stawa zboża z miejscowości nadniestrzań-skich do Odessy znacznie staniała. — Na o-statnim zjeździe przedstawicieli kolei że-laznych postanowiono zaprowadzić bezpo-srednią komunikację w wszystkich kolejach w państwie z dniem 1-ym (13-ym) b. m.

Do *Polit. Corr.* donoszą z Petersburga, iż lord Randolph Churchill przed swym wy-jazdem ze stolicy rossyjskiej oświadczył pewnej, wysoko położonej osobistości rossyj-skiej, która mu składała wizytę pożegnalną, iż pobyt jego w Rossyi rozwiązał zupełnie je-go uprzedzenie do Rossyi i uczynił dla nie-go ten kraj bardzo sympatycznym.

Dzienniki londyńskie wyrażają nie-zadowolenie z zachowania się lorda Chur-chilla. Szczególniej za złe mu poczytują, że skutkiem relacyj z rozmaitymi korespon-dentami gazet, których zapewniał o poko-jowych aspiracyach Rossyi, stał się poniekąd kolporterem tych zapatrywań, o których roz-powszechnienie najbardziej idzie sferom ros-syjskim.

Na ostatniem posiedzeniu francus-kiej rady ministerjalnej, pod przewodnic-twem prezydenta Carnota, na wniosek mi-nistra spraw wewnętrznych, uchwalono, ażeby wybory uzupełniające 10 deputowanych od-były się 16 lutego. Wybory te rozpisane zo-stają w skutek ubytku członków Izby przez śmierć lub z powodu wybrania ich do senatu.

Mackau został ponownie wybrany pre-zydentem prawicy. Protestował on w prze-mowie przeciw nazwaniu przez Carnota pra-wicy wspólnym nieprzyjacielem republikań-skich partij. Prawica nie zajmowała nigdy systematycznie opozycyjnego stanowiska i ratowała przy rozmaitych okolicznościach poprzednie gabinety. Pozyska ona zapewne przy przyszłych wyborach większość.

Na czwartkowym posiedzeniu Izby de-putowanych wystąpiło kilku członków z wnio-skiem, ażeby Izba uchwaliła ponowne pro-wizoryum budżetowe, a to w tym celu, iżby miała możność przestudyowania reform fi-skalnych. Prezes ministerstwa Tirard sprze-ciwił się tym wnioskom, które cofnięto, a Izba postanowiła przystąpić do obrad nad budżetem.

Naczelny redaktor dziennika *Gaulois*, Henryk Pène, zmarł we czwartek w Paryżu, w 58 roku życia.

Z Rzymu donoszą: Rząd miał otrzy-mać dowody, że niepowodzenie misyi an-gielskiej u Negusa, przypisać można tylko intrygom francuskim. Gdy pełnomocnik an-gielski Portal przyjęty został przez króla Abisynii, przedstawił mu król list jednego z francuskich misyonarzy, w którym ostrze-gał przed radami angielskimi i nieprzyja-znemi zamiarami Włoch.

Tribuna niezadowolona jest z uroczy-stego nabożeństwa urządzonego pod Dogali w rocznicę klęski Włoch. *Tribuna* mniema, że rocznicę tę należało obchodzić nieco e-nergiczniej, jakimś krokiem wojennym, ale nie samem nabożeństwem. — Inne dzien-niki natomiast pochmalają przezorność na-czelnej komendy włoskiej w Massawie.

Uniwersytet w Rzymie został na no-wo otwarty. Zamknięcie go w tygodniu u-biegłym było spowodowane burzliwą de-monstracją studentów przeciw profesorowi Bonghi, który chciał mieć prelekcję o hi-storyi papieżstwa. Studenci witali go okrzy-kami: niech żyje Giordano Bruno i Włochy!

Z Irlandyi otrzymano w Londynie następującą wiadomość: Ludność wiejska hrabstwa Donegal uzbroiła się i odgrza się, że pozrywa lub wysadzi w powietrze mosty, ażeby nie dopuścić kolumny wojska, uda-jącej się do Dunfanaghy, dokąd rząd wysłał siły zbrojne, ażeby utrzymać porządek i niedopuszczyć do zaburzeń w ciągu procesu przeciw agitatorowi Mac Fadden.

Według doniesień z Brukselli, wkrót-ce mają przyjść do skutku zaręczyny księ-żniczki Henryki belgijskiej, córki hrabiego Flandryi, bratanki królewskiej, z na-stępującą tronowi włoskiego Wiktorem Ema-nuelem.

Z okazji obrad w Izbie nad etatem ministerstwa sprawiedliwości, oświadczył

deputowany Bara wśród oklasków lewicy, że liberalni, skoroby przyszli do steru, sprawowaliby rządy energicznie, w duchu liberalnym i postaraliby się o rewizję konstytucji w celu rozszerzenia prawa wyborczego w Belgii.

W kołach rządowych, oczekują z pewnem zaniepokojeniem mianowania nowego reprezentanta Niemiec, w miejsce odwołanego z powodu sił zwatłonych hrabiego Brandenburga.

Z Madrytu donoszą: W sferach rządowych spodziewają się rychłego zwołania konferencji marokańskiej. Formalne zaproszenia zostaną rozesłane, skoro tylko nadzieje oświadczenie rządu francuskiego, które jeszcze oczekuje raportu od swego dyplomatycznego zastępcy w Tangerze, pragnąc na nim oprzeć swą decyzję.

W traktacie berlińskim zobowiązała się Turcja zaprowadzić rozmaite reformy na korzyść Arméników. Reform tych dotąd nie przeprowadzono, przeciwnie ukrócono dawniejsze przywileje. To dało powód patryarsze armeńskiemu w Konstantynopolu, który jest uznany nie tylko za naczelnika kościoła armeńskiego, ale i za świeckiego opiekuna wyznawców tego kościoła, iż się upomniął o wykonanie dawnych przywilejów pomnił o wykonanie dawnych przywilejów pomnił o wykonanie dawnych przywilejów. Nie i nowszych zobowiązań traktatowych. Nie mogąc nie uzyskać, zapowiedział, iż złoży godność patryarchy. Skutkiem tego zaczęły się objawiać niepokoje, szczególnie między Armeńczykami w Małej Azji, co dało powód do uwięzienia bardzo wielu, mianowicie w mieście Wan. Ambasador angielski White miał z tego powodu interpelować Portę. Wszystko to skłoniło sułtana do tego, iż polecił wielkiemu wezyrowi porozumieć się ze znamienitszymi Armeńczykami w Konstantynopolu o przyczynę niezadowolenia. Wezwani oświadczyli w swej odpowiedzi, że Armeńczycy są wierni sułtanowi, a za objawy niezadowolenia wszelka odpowiedzialność spada na rząd turecki, bo podkopuje powagę i wpływ patryarchatu, wreszcie doradzili wezyrowi, aby spełnił życzenia patryarchy i przywrócił dawniejsze przywileje. Skutkiem tego oświadczenia patryarcha otrzymał zaproszenie do w. wezyra.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 28 stycznia. Wiener Abendpost ogłasza wykaz pośrednich i bezpośrednich podatków za r. 1887. Pośrednie podatki przyniosły w ogóle jako dochód czysty 104,966.767 zł., a jako dochód w porównaniu z r. 1886 więcej o 3½ miliona. Bezpośrednie podatki dały zaś czystego dochodu 184,982.229 zł. a więc w porównaniu z r. 1886 o 5,912.621 zł. więcej. Podatek od cukru przyniósł w Austrii zwykłą 33 milionów wobec 41 milionów w r. 1886. Zwyżka w dochodach cłowych w całej Monarchii wynosi 13½ milionów wobec zwykłej w r. 1886 wynoszącej 23 miliony. Zniżenie to ma swą główną przyczynę w nadzwyczajnej wysokości restytucji podatku konnej sumy czystego za wywieziony w r. 1887 cukier w wysokości 29½ mil.

Praga, 28 stycznia. (Tel. pr.) Większa część dzienników czeskich występuje przeciw wnioskowi księcia Liechtensteina, uważając go za nieodpowiedni.

Budapeszt, 28 stycznia. W Izbie magnatów odczytano dekret królewski, mocą którego dotychczasowy wiceprezydent Izby, br. Vay, został mianowany prezydentem Izby.

W Izbie deputowanych oświadczył hr. Tisza, iż odpowie dzisiaj na interpelację w sprawie polityki zagranicznej.

San Remo, 28 stycznia. (Tel. pryw.) Stan zdrowia niemieckiego następcy tronu pogorszył się. Chory skarży się na ból głowy.

Berlin, 28 stycznia. W parlamencie niemieckim, w rozprawie nad ustawą socjalistyczną, odpięra minister Puttkamer wyzerpująco twierdzenia deputowanego Singera, podnoszone przeciw ustawie. Skutkiem utrzymania ustaw przeciw socyalistom ochronione zostały Niemcy od burz,

od których ucierpiałby inne kraje. Demokraci socyalni zajmują stanowisko negacyi wobec wszystkich naszych stosunków, a przeto nie mogą być traktowanymi według prawa polskiego. Ustawy wyjątkowe są potrzebne, ażeby państwo ochronić od terroryzmu krańcowej demokracji socyalnej. Parlament spełni czyn humanitarny, jeżeli przyjmie przedłożenie. W obec rozdanych przez socyalistycznych deputowanych na posiedzeniu dokumentów, które zawierają odpowiedź naczelnika policyi zurychskiej, przysłaną na pismo Bebla i Singera żądające wiadomości o przesłuchaniu rzekomych pruskich agentów policyjnych, Schrödera i Haupta, oświadcza Puttkamer, że uznaje z zastrzeżeniem, iż w Szwajcaryi znajdowały się narzędzia rządu pruskiego za wynagrodzeniem pieniężnem, które czuwały nad żywiołami anarchicznymi. Czujność ta nie była bezskuteczna, tak naprzykład była w stanie policyi pruska odkryć w czas zamierzony zamach na pałac zimowy i zawczasu zawiadomić o tem Petersburg. Że jednak urzędy szwajcarskie na proste żądanie ludzi prywatnych notorycznej sławy, wydały wyjaśnienia o toczącym się postępowaniu, to rzecz odpowiedzialności, i minister zażąda, ażeby kanclerz państwa zaprotestował przeciw temu u rządu szwajcarskiego.

Filipopol, 28 stycznia. Książę zwiedził wczoraj koszary; był na balu oficerskim z ks. Klementyną, gdzie odpowiadając na toast pułkownika Nikolaiewa, zapewniający o wierności i przywiązaniu armii do tronu, odczytał dekret, mianujący ks. Klementynę szefem honorowym 9 pułku piechoty. Na entuzjastyczne powinszowania oficerów, oświadczyła księżna, iż ofiaruje na koszt zmiany uniformów 30.000 franków. Przyjęcie księcia i księżnej ze strony oficerów, załogi i wyborowego towarzystwa obywateli było nadzwyczaj gorące. Książę i księżna, przemówiwszy uprzejmie do każdego niemal z osobna, opuścili bal o godzinie pół do trzeciej rano.

Londyn, 28 stycznia. O'Brien (Parnellista) został za podburzające mowy skazany na 4 miesięczne więzienie.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 27 stycznia 1888, godzina 1 min. 48. Alp. Tow. gór. 30.20, Węg. akcyje kredyt. 272.75, Akcyje anglo-anstr. 100.75, Akcyje banku Union 191.75, Akcyje kolei Karola Ludwika 194.—, Akcyje kolei północnej 246.50, Akcyje kolei południowej 84.50, Akcyje kolei Alföld 172.50, Akcyje kolei Elżbiety 213.60, Akcyje kolei lwowsko - czerniowieckiej 210.—, Akcyje kolei węg. północno-wschodniej 153.75, Wiedeńskie losy 128.50, Akcyje kolei Rudolfa —, Akcyje kolei Albrechta —, Węgierskie obligacje państw. w złocie —, Galicyjskie obligacje indemnizacyjne 100.75, Losy regulacji Cisy 123.25, Losy tureckie —, 4 pre. węgierska renta złota 97.15, Akcyje związkowego banku 84.50, akcyje banku obrotowego —, akcyje kolei państwowej —, rubel papierowy 1.09.50, węgierskie losy 118.50, marka niemiecka —, kolej Karola Ludwika —, akcyje tytoniowe —, akcyje banku dla krajów koronnych 208.50, Usposobienie mdłe.

Wiedeń, 27 stycznia 1888, godzina 5 m. 40. Akcyje kredytowe 269.50, Anglo-austr. —, Unionbank —, Kolej Karola Ludwika 193.75, Południowa —, renta papierowa 78.55, galicyj. listy zastawne —, galic. obligacje indemnizacyjne —, gal. bank rustykalny —, Losy z r. 1883 —, Napoleon dor 10.01.50, rubel papierowy —.

Wiedeń, 28 stycznia 1888, godzina 10 m. 35. Akcyje kredytowe 269.20, anglo-austr. —, Unionbank 190.50, kolej Karola Ludwika 193.75, Południowa —, renta papierowa —, 5 pr. gal. hip. listy zastawne 100.— gal. obl. indemn. —, do —, 4½ pr. listy zastawne banku krajowego 92.50, 4½ pr. pożyczka krajowa z r. 1883 —, Napoleon

dor 10.02.—, rubel papierowy —. Usposobienie słabe.

Telegramy zbożowe z d. 27 stycznia 1888. Wiedeń: Pszenica za 100 kilo — do — zł., żyto — do — zł., jęczmień — do — zł., kukurudza — do — zł., owies — do — zł., okowita per 10.000 litr procent 26.25 do 26.37 zł., Szczecin: Pszenica —, rzepik —, spirytus —, kukurudza —, Kolonia —, rzepak — do — zł., 100 kilogr. na wiosnę. Budapeszt: Pszenica na wiosnę 7.27 do 7.29 zł. Berlin: Pszenica żółta (na styczeń) 167.50 do —, żyto — m. spirytus 99.—, rzepakowy olej —. Paryż: mąka 51.30 kilog. —, olej rzepakowy — fr. spirytus —.

Odpowiedzialny Redaktor Adam Krichowiecki.

W TEATRZE hr. SKARBKA

W sobotę dnia 28 stycznia 1888

NITOUCHE

operetka w trzech aktach a czterech odsłonach
H. Meilhaca i A. Millauda.

Muzyka Hervégo.

Nowe kostiumy. Nowe dekoracje.

O S O B Y:

Dyoniza de Flavigny	pni Zimajer
Major hr. Chateau Gibus	p. Myszkowski
Dyrektor teatru	p. Szobert
Celestyn	p. Skalski
Ferdynand de Champatreux	p. Laskowski
Lorjat	p. Gasiński
Gustaw) oficerowie	p. Starzewski
Robert)	p. Senowski
Inspicyent	p. Gamski
Przełożona	pni Kasprowiczowa
Odźwierna	pna Wajgiel
Korinna, śpiewaczka	pna Urbanowicz
Gimbletta)	pna J. Wilkus
Lidia) aktorki	pna W. Wilkus
Sylwia)	pni Piasecka
Uczennica pierwsza	pna Borodziej
Uczennica druga	pni Michlewiecowa
Żołnierz pierwszy	p. Fedyczkowski
Żołnierz drugi	p. Pietraszewski

Rzecz dzieje się w części w Paryżu, w części w prowincyi.

Początek o godzinie 7 wieczorem.

Nadestane.

Nie każdy jest w możności wiele pieniędzy wydawać. Wszyscy, którzy cierpią na gęstość krwi, a w skutek tego na wyrzuty skórne, nawał krwi do głowy i kłkły persiowej, hemeroidy itd. nie powinni zaniedbywać przez leczenie przeoczyszczające, które wydatek tylko kilku centów dziennie wynosi, ciało swe w świeżym i zdrowym stanie utrzymują. Poleca się do tego jako najlepszy środek aptekarza Rysz. Brandta pigułki szwajcarskie, do nabycia w aptekach po 70 ct. za pudełko, przyczem uważać należy na podpis Rysz. Brandta. 5082

Dr. medycyny, chirurgii, akuszerji, okulistyki etc.

Dr. J. Roth,

okulista,

b. lekarz szpitala wiedeńskiego, odbywszy praktykę w klinice prof. Gałęzowskiego w Paryżu, ordynuje od godz. 8—9 przed południem i 2—4 po południu. Ulica Trybunalska 1, 6, I piętro. 422

Papiery wartościowe i monety

kupuje i sprzedaje

pod najkorzystniejszymi warunkami bez doliceńia prowizji

August Schellenberg

Dom bankowy i kantor wymiany we Lwowie,

ulica Karola Ludwika L. 1, w gmachu galic. Towar. stwa kredytowego ziemskiego

Zlecenia z prowincyi skutecznie się odzwrotną pocztą. 594

Konsorcjum

zawiazane w celu zabudowania kilkanaście parcel w kompleksie Wgo Emila Bertemiliana Brajera przy ulicy: Brajerowskiej, Podlewskiego, Szopena, Moniuszki we Lwowie, przyjmuje zgłoszenia na zakupno pojedynczych grantów, wykonuje plany, projekty kosztorysy i udziela bliższych informacji. Listy etc. odbiera: Zarząd realności Emila Bertemiliana Brajera we Lwowie. 1883

MATTONI
GLASSHINER
najbardziej
alkoholu woda mineralna
SZCZAWIOWA
napój orzeźwiający słodowy,
najbardziej orzeźwiający w charakterze
użył kataranę i kataranę i kataranę
Henryk Mattoni, Karlsbad i Wiedeń.

Wszelch nauk lekarskich

Dr. Józef Gracka

sekundaryusz szpitala powszechnego
ul. *Zyczakowska* L. 19. A.

ord. od 3—5.

Przyjechali do Lwowa

dnia 28 stycznia 1888.

Hotel George'a

Pp. K. hr. Krasicki z Wołynia, A. hr. Wodzieki z Olejowa, Z. Wiśniewski z Gródka, M. Bogdanowicz z Kossowa.

Hotel Europejski.

Pp. A. Stonecki z Zadorowa, J. Hirsch z Hamburga, A. Schmidt z Buda-Pesztu, N. Weinbändler z Mad, T. Veit z Czerniowiec.

Hotel Warszawski.

Pp. S. Wysocki z Bortezowa, S. Chrzęszewski z Ropczyce, A. Dembowski z Przemyślan, T. Jaworski z Brodów, A. Dziama z Halicza, L. Manowski z Jass.

Porozumienie kolejowe

podług zegara lwowskiego.

przychodzą do Lwowa:

Z Krakowa: o godz. 5 min. 50 rano pociąg pospieszny, o godz. 9 minut 27 wieczór pociąg osobowy, o godz. 11 minut 35 przed południem pociąg mieszany, o godz. 7 minut 6 wieczór pociąg lokalny.

Z Czerniowiec: o godz. 10 min. 3 wieczór pociąg pospieszny, o godz. 3 min. 35 rano pociąg osobowy i o godz. 5 min. 30 po południu pociąg mieszany.

Z Podwołoczysk: na dworzec główny w Lwowie: o godz. 10 min. 24 wieczór pociąg pospieszny, o godzinie 3 min. 5 w nocy pociąg osobowy i o godzinie 3 min. 50 po południu pociąg mieszany.

Z Podwołoczysk: na dworzec Podzamcze o godz. 10 min 10 wieczór pociąg pospieszny, o godz. 2 min 28 rano pociąg osobowy i o godz. 3 min. 19 po południu pociąg mieszany.

Ze Stryja: o godz. 8 min. 59 rano i o godz. 4 min. 35 po południu pociąg osobowy a o g. 1 m. 35 w nocy pociąg osobowy

Ze Stanisławowa do Lwowa: o godz. 6 min. 36 wieczór pociąg mieszany, o godz. 9 min. 35 rano pociąg osobowy i o godz. 9 min. 29 pociąg mieszany.

Odchodzą ze Lwowa:

Do Krakowa: o godz. 10 min. 44 wieczór pociąg pospieszny, o godz. 4 m. 10 rano pociąg osobowy, o godz. 4 min. 50 po południu pociąg mieszany, o godz. 8 m. 10 rano pociąg lokalny.

Do Czerniowiec: o godz. 6 min. 20 rano pociąg pospieszny, o godz. 12 min. 32 w południe pociąg mieszany i o godz. 11 m. 6 w nocy pociąg osobowy.

Do Podwołoczysk z głównego dworca: o godz. 6 min. 10 rano pociąg pospieszny, o godz. 12 min. 38 po południu pociąg mieszany i o godz. 10 m. 25 wiecz. pociąg osobowy.

Do Podwołoczysk z dworca Podzamcze: o godz. 6 min. 22 rano pociąg pospieszny o godz. 1 min. 8 po południu pociąg mieszany i o godz. 10 min. 55 wiecz. pociąg osobowy.

Do Stryja: o godz. 8 min. 04 wieczór i o godz. 11 minut 47 przed południem pociąg osobowy a o godz. 6 min. 30 rano pociąg osobowy.

Do Stanisławowa ze Lwowa: o g. 9 min. 34 rano pociąg pospieszny, o godz. 6 min. 35 wieczór pociąg osobowy i o godz. 5 min. 20 wieczór pociąg mieszany.

C. k. generalna Dyrekcja kolei państwowych.

Wyciąg

z rozkładu jazdy od 1go października 1887.

Zegar poszteński

Odjazd ze Lwowa:

Godz. 11 min. 27 przed połud. pociąg osobowy do Stryja, Chyrowa, Stanisławowa i Husiatyna.

Godz. 7 min. 44 wieczór pociąg osobowy do Stryja, Chyrowa i Zwardonia.

Godz. 6 min. 10 przed połud. pociąg osobowy do Stryja i Ławocznego.

Przychodzą do Lwowa:

Godz. 8 min. 39 przed połudn. pociąg osobowy ze Zwardonia, Chyrowa i Stryja.

Godz. 4 min. 15 po połud. pociąg osobowy z Chyrowa, Stryja, Husiatyna, Stanisławowa.

Godz. 1 min. 15 w nocy, pociąg osobowy z Husiatyna, Stanisławowa, Chyrowa, Stryja i Ławocznego.

Przychodzą do Stanisławowa:

Godz. 3 min. 35 przed połud., osobowy pociąg z Husiatyna.

Godz. 9 min. 02 przed połudn., osobowy pociąg ze Zwardonia, i Stryja.

Godz. 5 min. 37 po połudn. pociąg osobowy z Husiatyna.

Godz. 5 min. 51 po połud., osobowy pociąg z Chyrowa, Lwowa, Stryja.

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Lwów, dnia 27 stycznia 1888.

I. Akcje za sztukę.	płaca żądają	
	walutą austr.	złr. et.
Kol. g. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	197	—
Kol. lwow.-czern.-jas. po 200 zł. w. a.	214	—
Banku hip. galic. po 200 zł. w. a.	281	—
Banku red. gal. po 200 zł. w. a.	216	—
2. Listy zast. za 100 zł.		
Banku hip. galic. 6 pr. w. a.	97	98 25
" " " 5 pr. w. a.	—	—
losowane z 10 pr. premią	100	101 25
Banku kraj. 4 1/2 pr. w. a. los 51 l.	94	95 50
Tow. kredyt. galic. 5 pr. w. a.	99 75	101 25
" " " 4 pr. w. a.	—	96
" " " 5 pr. w. a. w 37 l.	99 75	101 25
Tow. kred. gal. 4 pr. w. a. los 41 1/2 l.	—	92
" " " 4 1/2 pr. " " 52	93 70	95 20
" " " 4 pr. " " 56	—	91 50
Listy dłużne g. Z. kr. wł. (dawniej 6 pr.) 3 pr. w. a. w likwidacji		
Listy dłużne g. Z. kr. wł. (dawniej 5 pr.) 2 1/2 pr. w. a. w likwidacji	—	48
3. Listy dłużne za 100 zł.		
Ogóln. rol. kred. Zakładu dla Gal.	—	—
Bukow. 6 pr. los. w 15 lat.	—	—
4. Oblig. za 100 zł.		
Indemnit. galic. 5 pr. m. k.	100 25	101 75
Oblig. Komunalne gal. Zakł. kred. i włościańsk. (daw. 6 pr.) 3 pr. w. a.	100	101
Oblig. Komunalne Banku krajowego 5 pr. w. a. I emisji	—	105
Pożyczki kr. z r. 1873 po 6 pr. w. a.	—	94 50
Pożyczki kr. z r. 1883 po 4 1/2 pr. w. a.	—	19
5. Losy miasta Krakowa		
Stanisławowa	—	35 50
6. Monety.		
Dukat holenderski	5 86	5 96
Dukat cesarski	5 89	5 99
Napoleon	9 96	10 06
Półimperiał	10 34	10 45
Rubel rosyjski srebrny	1 40	1 50
" papierowy	1 9	1 11
100 marek niemieckich	61 70	62 35

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 26 stycznia 1888.

I. Dług państwa.		płaca żądają
Jednolity dług państwa w banknot.	78.70	78.90
luty-sierpień	78.70	78.90
Jednolity dług państwa w srebrze	80.50	80.70
styczeń-lipiec	80.60	80.80
kwiecień-październik	131.75	132.25
Losy z roku 1854 po 250 złr. m. k. 4 pr.	136.30	136.70
" " 1860 po 500 złr. w. a. 5 pr.	141.25	141.50
" " 1860 po 100 złr. 5 pr.	165.00	165.50
" " 1864 po 100 złr.	165.00	165.50
" " 1864 po 50 złr.	159.00	160.00
Renty Com. po 42 litr. austr.	109.90	110.10
Listy zastw. domen. państw. po 120 złr. 5 pr.	—	—
Renta papierowa 5 pr. z r. 1881	109.90	110.10
Austr. renta zł. wolna od podat. 4 pr.	109.90	110.10
2. Obligacje ind. 5 pr. (za złr. m. k.)		
Czech	109.50	109.75
Bukowiny	99.75	101.00
Galicyi	100.75	101.00
Nizszej Austrii	109.25	109.75
Siedmiogrodu	103.75	104.50
Węgier	104.35	105.25
3. Akcje.		
Bank Anglo-aust. 200 zł. emit. zł. 120	150.75	151.00
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	269.90	270.10
Nizszo-aust. tow. eskont. po 500 zł.	515.00	515.50
Gal. banku hip. po 200 zł.	—	—
Gal. bank d. han. i prz. a 200 zł. wpł. 40 pr.	—	—
Gal. zakł. kred. ziemsk. a 200 zł.	—	—
Bank dla krajów koronnych a 260 zł.	—	—
wpł. 50 pr.	—	—
Banku austro-węgiersk. a 600 zł.	865.00	868.00
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze	—	—
Aust. Tow. żegl. par. dun. po 500 zł. m. k.	356.00	357.00
Kol. Cesarzowej Elżbiety po 200 zł. m. k.	—	—
Kol. Preszów-Tarn. (w. a.) a 200 zł.	—	—
Północna kolej po 1000 zł. m. k.	2470.00	2475.00
Kol. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	194.00	194.50
Lwów-Czern. kol. i po 200 zł. w. a. war.	210.50	211.00

Tow. kol. żel. państw. po 200 zł. m. k.	214.00	214.25
Połud. kol. państw. po 200 zł. w. a.	84.75	85.00
I. kol. węg. gal. a 200 zł. w srebrze	158.50	159.00
4. Listy zastawne losowane.		
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 6 pr.	—	—
Powsz. austr. zak. kr. ziem. 4 1/2 pr. w złocie w 50 l.	101.10	101.60
" " " premii po 3 pr.	101.75	102.25
Gal. zak. kr. ziem. Krak. los w 18 l. 6 pr.	98.00	98.50
" " " w 20 l. 7 pr.	95.50	96.00
" " " w 36 l. 5 1/2 pr.	97.00	97.50
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 pr.	95.25	95.75
" " " po 5 pr.	100.00	100.25
" " " po 5 pr. w	100.00	100.25
37 latach zwrotne	100.00	100.25
Banku krajow. 4 1/2 pr. w. a. los w 51 1/2 l.	92.50	93.00
Oblig. komunalne Banku krajowego	100.00	100.50
5 pr. w. a. I emisji	100.00	100.50
Gal. banku hip. po 5 pr. w 40 l. wyl.	96.75	97.50
Banku austro-węgiersk. po 5 pr.	—	—
Węg. Tow. ziem. ake. po 5 pr.	101.50	101.60
" Zakł. kr. ziem. po 5 1/2 pr.	100.50	100.75
5. Obligacje z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)		
Kolej Albrechta a 300 zł. 5 pr. w. a.	97.00	97.75
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w. ex.)	—	—
a 300 zł. 5 pr. w srebrze	—	—
Kolej północna po 100 zł. m. k.	99.40	100.00
po 100 zł. w. a.	102.25	102.75
Kolej gal. Kar. Lud. emisja z r. 1881	98.00	98.50
do 4 1/2 pr.	97.00	97.50
do 4 1/2 pr. (Jarosław-Sokal)	97.00	97.50
Kol. gal. Lwów-Czern.-Jass. emis. a 300 zł. 4 pr. w srebrze z r. 1884	78.00	78.80
z r. 1884	86.50	87.00
z r. 1886	—	—
z r. 1872	—	—
Węg. gal. kol. a 200 zł. 5 pr. w. a.	96.30	96.80
6. Losy.		
Inst. kr. dla han. i pr. po 100 zł. w. a.	177.00	177.50
Ciarego po 40 zł. m. k.	48.50	49.50
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	116.75	117.75
Keglevicha po 10 zł. m. k.	28.50	29.50

Losy miasta Krakowa po 20 zł. w. a.	17.50	18.20
Pożyczka miasta Lublany po 20 zł.	2.50	—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	51.00	48.60
Palfiego po 40 zł. m. k.	48.00	47.70
Czerwon. krzyża aust. Tow. po 10 zł. węgiersk. po 5 zł.	11.80	12.00
Fundacya szpitala Arekys. Rudolfa po 10 zł. w. a.	19.50	20.00
Salma po 40 zł. m. k.	58.75	60.00
St. Genois po 40 zł. m. k.	62.00	63.00
Pożycz. m. Stanisławowa (po 20 zł. w. a.)	33.50	34.00
Poż. Tryestu po 100 zł. m. k.	137.00	137.50
po 50 zł. w. a.	69.75	70.00
Waldsteina po 20 zł. m. k.	38.50	39.50
Windischgratza po 20 zł. m. k.	48.50	49.00

7. Weksle (na 3 miesiące).

Augsburg na 100 zł. w. p. n.	—	—
Berlin na 100 mark w. p. n.	—	—
Frankfurt na 100 mark w. p. n.	—	—
Hamburg na 100 mark w. p. n.	—	—
Londyn na 10 ft. szt.	126.45	126.95
Paryż na 100 ft.	50.07	50.12

Kurs złota.

Dukat cesarski men.	5.95	5.97
pełnej wagi	5.93	5.95
Korona	10.01	10.03
20 frankówka	10.01	10.03
Rosyjski półimperiał	10.34	10.36
Talar związkowy	—	—
Srebro	—	—

Z lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Telegrafowany kurs wiedeński.

dnia 27. stycznia 1888.

Jednolity dług państwa w banknotach	78	50
Renta w złocie	80	55
5 pr. austr. renta marcową	109	75
Akcyje banku wiedeńskiego	93	15
" kredytowego	369	—
Londyn	126	45
Napoleon	10	01 1/2
Dukat cesarski men.	5	96 1/2
100 marek niemieckich	62	15

Licytacje.

L. 11162 (533 3—3)

Zawiadnia się z miejsca pobytu niew. Frydryka Bollenbacha, że w sporze ustnym Mojsesza i Chany Blosbaldów o prawo własności realności pod n. 58 w Sulichowie wyk. hip. l. 236 księgi gruntowej gminy Krawce objętej adwokata Tumidajowicza ustanowiono i że termin w tej sprawie na 13 lutego 1888 wyznaczono.

Wzywa się go zatem, by się z ustanowionym dla niego kuratorem porozumiał lub innego zastępcę sądowi przedstawił.

Tarnobrzeg, 14 grudnia 1887.

C. k. sędzia powiatowy

L. 9437 (532 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Szczercu uwiadamia, że celem zaspokojenia sumy 800 złr. w. a. z pn., przez Józefa Mołczanowskiego przeciw Filipowi Bisancowi wywalczonej przedsięwzięć w tusąd. kancelaryi w dniu 21 lutego i 23 marca 1888 każdorazowo o godz. 10 przed południem przymusową przetargową sprzedaż realności dłużnika w Lubianie Lindenfeld położonej wykazem hipotecznym l. 4 objętej.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 4745 złr. w. a. zakład wynosi 475 złr. Na pierwszym terminie realność rzeczona tylko za lub wyżej ceny szacunkowej na drugim zaś także niżej takowej sprzedana zostanie.

Dla wierzycieli którymby uchwała licytacyjna w czas lub weale nie mogła doręczyć być i tych którzyby prawo hipoteki na powyższej realności po dniu 30 sierpnia 1887 uzyskali ustanawia się Filipa Simona ze Szczerca kuratorem.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg tabularny i protokół oszacowania przejrzyć można w tusądowej registraturze.

Szczercze, 20 listopada 1887.

L. 5217 (475 3—3)

W c. k. sądzie powiatowym w Przeworsku w dniu 9 marca 1888 i 11 kwietnia 1888 zawsze o 10 rano odbędzie się publiczna egzekucyjna sprzedaż realności pod lk. 114 w Gaci objętej lwb. 399 Jana Lenara vel Zajęca własnej celem wydobycia pretensyi Berla Homika 303 złr. zpn.

Cena wywołania 4622 złr. 75 ct.

Wadyum 463 złr.

Resztę warunków przejrzyć można w sądzie.

Przeworsk, 10 października 1887.

L. 275 (542 3—3)

C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu podaje do wiadomości, że celem ściągnięcia resztującej pretensyi ek. uprz. akcyjnego Banku hipotecznego w kwocie 7512 złr. 85 ct. wraz z 7pro. odsetkami od 5 stycznia 1887 i niniejszymi kosztami egzekucyjnymi w kwocie 8 złr. 61 ct. za straceniem jednak złożonej na poczet tej należności kwoty 274 złr. 75 ct. w. a. odbędzie się dnia 22 marca 1888 o godzinie 9 przed połud-

niem przymusowa sprzedaż realności pod l. 23 i 25 w Tarnopolu położonej wedle Dom. 2 pag. 65 n. 7 haer Jakóba Wolfa Zinkesa własnej pod następującymi warunkami:

- 1) Cena wywołania wynosi 40000 zł.
- 2) Wadyum 200 złr.
- 3) Sprzedaż nastąpi przy powyższym terminie także poniżej ceny wywołania, jednakowoż nie niżej jak za 14000 złr.
- 4) Resztę warunków i wyciąg hipoteczny można przejrzyć w registraturze.

Tarnopol, 14 stycznia 1888.

L. 6852 (478 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Żabnie ogłasza iż celem zaspokojenia należności Jakóba Neumarkta w kwocie 10 złr. i 17 zł. zpn. odbędzie się w tut. sądzie w dniu 7 marca i 11 kwietnia 1888 każdym razem o godz. 10 rano egzekucyjna licytacja realności l. w. h. 168 gm: Żabno oznaczonej, Samuela Bleiweissa własnej.

Cena wywołania 400 złr.

Wadyum 40 złr.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzyć można w registraturze.

Żabno, 26 listopada 1887.

L. 8266 (486 1—3)

C. k. sąd obwodowy w Złoczowie ogłasza, że w sprawie egzekucyjnej Leona Bratkowskiego przeciw Helenie Piernikarskiej pto 2000 złr. w. a. z pn. odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż ciała hipotecznego wyk. hip. l. 691 ks. gr. dla gminy miasta Złoczowa objętego do Heleny Piernikarskiej i masy spadkowej Wacława Czernego należącego, tej wierzycielności za hipotekę służącego w dwóch terminach w 19 marca 1888 i w dniu 23 kwietnia 1888 zawsze o godz. 10 tej przed południem w zabudowaniu tusądowym z tem, że to ciało hipoteczne na pierwszym terminie tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, na drugim zaś i niżej tej ceny sprzedane zostanie.

Cenę wywołania stanowi wartość tego ciała hip. w kwocie 2314 złr. 20 ct. w. a. a wadyum kwota 231 złr. w gotówce, w książeczkach gal. kasy oszczędności lub w papierach wartościowych bezpieczeństwo pupilarne mających przed rozpoczęciem licytacji do rąk komisji licytacyjnej złożyć się mających.

Resztę warunków, wyciąg hipoteczny i akt ocenienia w registraturze sądowej przejrzyć można.

Dla Teodora Wiszniewskiego z miejsca pobytu i z życia niewiadomego i dla tych wierzycieli którzyby po dniu 15 grudnia 1887 prawo rzeczowe na sprzedaż się mającej realności nabyli, lub którymby uchwała licytacyjna lub późniejsze doręczone być nie mogły ustanawia się kuratora w osobie dra Billeta adwokata w Złoczowie. Złoczów, 31 grudnia 1887.

L. 11002 (493 1—3)

Dnia 4 kwietnia 1888 o godz. 10 rano tylko za lub wyżej ceny szacunkowej

zaś dnia 11 maja 1888 o godz. 10 rano także i niżej tej ceny sprzedawać się będzie w tutejszym sądzie w celu zaspokojenia pretensyi Towarzystwa zaliczkowego w Rohatynie w kwocie 100 złr. z 13pro. od 12 października 1881 bieżącymi odsetkami i kosztami 3 złr. 67 ct., 3 złr. 37 ct., 5 złr. 47 ct. i 4 złr. 2 ct. po straceniu kwoty 3 złr. 17 ct. i celem wydobycia dalszych już przyznanych kosztów 2 złr. 97 ct. i 4 złr. 91 ct. realność pod l. sp. 403 w Rohatynie położona nietabularna niegdyś do dłużnika Berla Schwarzbarda obecnie do jego dzieciów należąca.

Cena wywołania 400 złr.

Poręczne 40 złr.

Postanowienia ustawy z 10 czerwca 1887 l. 74 dz. pp. mają zastosowanie. Kuratorem nieznanym wierzycieli adw. dr. Mańkowski.

Rohatyn, 31 grudnia 1887.

L. 19575 (509 1—3)

C. k. sąd powiatowy miej. deleg. S. II. we Lwowie rozpisuje celem ściągnięcia na rzecz Józefa Grüssa sumy 30 złr. w. a. z pn. lic. realu. Jana Strepki własnej wyk. hip. l. 7 gm. kat. Zniesienie objętej na dzień 22 marca 1888 na dzień 25 kwietnia 1888 zawsze o godzinie 10 rano w biurze II.

Cena wywołania 1708 złr. 75 ct.

Poręczne 171 złr.

Na pierwszym terminie realność tę nabyć można za lub wyżej ceny wywołania na drugim i poniżej.

Resztę warunków, protokół ocenienia i wyciąg hip. przejrzyć można w registraturze.

Kurator niewiadomych wierzycieli adw. dr. Rogalski.

Lwów, 27 grudnia 1887.

L. 13505 (549 1—3)

C. k. sąd obwodowy w Samborze ogłasza niniejszem, że na zaspokojenie należnych Edwardowi Langfelderowi od Adolfa Fraenkla sum 3.000 złr. 787 złr. 3000 złr. 3000 złr. 337 złr. 50 ct. i 3000 złr. w. a. z przynależnościami przedsięwzięć w dniach 12 kwietnia 1888 i 15 maja 1888, każdym razem o godzinie 10 przed południem publiczną sprzedaż 1/100 części dóbr Tycha w powiecie Staromiejskim położonych Adolfa Fraenkla własnych wykazem hipot. 607 objętych a to na pierwszym terminie najmniej za cenę szacunkową wynoszącą 21575 złr. 72 ct. w. a. zaś na drugim terminie także poniżej ceny szacunkowej.

Wadyum wynosi 2157 złr. w. a. i może być w gotówce lub papierach wartościowych dających pewność pupilarną złożonym. Inne warunki licytacji, akt oszacowania i wykaz hipoteczny mogą być w tutejszej registraturze przejrane.

Niewiadomym wierzycielom hipotecznym ustanowiono kuratorem p. adwokata dra Steuermana ze substytucją pana adw. dra Witza.

Sambor, 31 grudnia 1887.

L. 9144. (574 1—3)

W sprawie egzekucyjnej c. k. uprzyw. Zakładu kredyt. włośc. przeciw spadkobiercom po Wasyli Topolnickim o zapłacenie 281 zł. 27 ct. w. a. z pn., odbędzie się publiczna egzekucyjna sprzedaż realności dłużnika wyk. hip. l. 315 w Serafinach położonej, w dwóch terminach: dnia 8 marca i 12 kwietnia 1888, o 8 godz. przed południem w sądzie tutejszym.

Cenę wywołania stanowi kwota 665 zł. w. a.

Wadyum 66 zł.

Na pierwszym terminie sprzedana zostanie realność za cenę szacunkową lub wyżej, a na drugim nawet niżej ceny wywołania.

Resztę warunków przejrzyć można w registraturze sądowej.

C. k. sąd powiatowy.

Horodenka, 29 grudnia 1887.

L. 10574. (576 1—3)

W sprawie egzekucyjnej c. k. uprzyw. Zakładu kredytowego włościańskiego przeciw St-fanowi Rogozińskiemu o zapłacenie 150 zł. a. w. z pn., odbędzie się publiczna egzekucyjna sprzedaż realności dłużnika, wyk. hip. l. 51 w Serafinach położonej, w dwóch terminach: dnia 8 marca i dnia 12 kwietnia 1888, o 8mej godzinie przed południem w sądzie tutejszym.

Cenę wywołania stanowi kwota 474 zł. w. a.

L. 17539 (512 3-3)

C. k. sąd powiatowy miej. delegowany S. II. we Lwowie rozpisuje celem ściągnięcia na rzecz ek. uprzyw. gal. Zakładu kred. włość. w likwidacji we Lwowie 19 rat po 24 złr. wa. z pn. licytację realności wyk. hip. l. 67 gminy kat. Rudanice spadkobierców s. p. Iwana Raka własnej tudzież realności wyk. hip. 68 tejże gminy objętej dłużnika Stefana Raka własnej z wyłączeniem parceli gruntowej l. 430/3 w skład takowej wchodzącej na dzień 23 lutego 1888 i na dzień 22 marca 1888 zawsze o godzinie 10 rano w biurze IL.

Cena wywołania 1810 złr. względnie 200 złr.

Poręczne 181 złr. i 20 złr. Na pierwszym terminie realność tę nabyć można za lub wyżej ceny wywołania na drugim i poniżej.

Resztę warunków, protokół ocenienia i wyciąg hip. przejrzeć można w registraturze.

Kurator niewiadomych wierzycieli adw. dr. Landesberger. Lwów, 16 listopada 1887.

L. 240 (494 3-3)

C. k. sąd powiatowy w Tłustem zawiadamia, iż celem zaspokojenia pretensyi Marcina Mullera w kwocie 90 złr. z pn. rozpisuje się publiczna egzekucyjna sprzedaż realności pod lk. 19 w Lisowcach położonej, Stefana Szkotowego własnej, ciała tabularnego niestanowiącej z wszystkimi do tej realności należącymi w protokole zastawniczego opisanie z d. 29 czerwca 1885 l. 4531 opisanymi gruntami i innemi przy należycieściami i do przeprowadzenia takowej wyznacza się trzy terminy dnia 22 lutego 1888, 26 marca 1888 i dnia 26 kwietnia 1888, każdym razem o godzinie 10 przed południem w tutejszym sądzie.

Cena wywołania 560 złr. Wadyum 56 złr. wa.

Blizsze warunki przejrzeć można w tus. registraturze.

C. k. sąd powiatowy. Tłuste, dnia 31 marca 1887.

L. 1904 (524 3-3)

Na dniu 31 stycznia, 5 marca i 9 kwietnia 1888, każdym razem o godzinie 10 przed południem odbędzie się w sądzie tutejszym celem zaspokojenia na rzecz komisji pożyczkowej w Turce dłużnej kwoty 43 złr. 52 ct. wa. z pn. egzekucyjna sprzedaż w drodze publicznej licytacji realności pod lk. 2 w Moldawsku położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, dłużnika Iwana Kiczuby własnej, protokołem zastawniczego opisanie z dnia 15 maja 1886 zastawniczo opisanie z tem, że na pierwszych dwóch terminach realność ta za lub wyżej ceny szacunkowej, na trzecim zaś terminie także niżej ceny szacunkowej, jednakże nie niżej niż zabezpieczone pretensye wynoszą, najwięcej ofiarującemu sprzedana zostanie.

Cena wywołania wynosi kwotę 145 złr., wadyum zaś 14 złr. 50 ct.

Blizsze warunki licytacyjne można w tutejszosądowej registraturze przegladnąć. Borynia 30 kwietnia 1887.

L. 1665 (525 3-3)

Na dniu 31 stycznia, 5 marca i 9 kwietnia 1888, każdym razem o godzinie 10 przed południem odbędzie się w sądzie tutejszym celem zaspokojenia na rzecz komisji pożyczkowej w Turce dłużnej kwoty 61 złr. 44 ct. wa. z pn. egzekucyjna sprzedaż w drodze publicznej licytacji realności pod lk. 25 w Turczkach położonej, pronej, ciała tabularnego niestanowiącej, pronej, ciała tabularnego niestanowiącej, dłużnika Fedia Komarnickiego własnej, protokołem zastawniczego opisanie z dnia 17 listopada 1883 l. 527 zastawniczo opisanie z tem, że na pierwszych dwóch terminach realność ta za lub wyżej ceny szacunkowej, na trzecim zaś terminie także niżej ceny szacunkowej, jednakże nie niżej niż zabezpieczone pretensye wynoszą, najwięcej ofiarującemu sprzedana zostanie.

Cena wywołania wynosi kwotę 230 złr. wadyum zaś 23 złr.

Blizsze warunki licytacyjne można w tutejszosądowej registraturze przegladnąć. Borynia, 30 kwietnia 1887.

L. 3082 (526 3-3)

Na dniu 31 stycznia, 5 marca i 9 kwietnia 1888, każdym razem o godzinie 10 przed południem odbędzie się w sądzie tutejszym celem zaspokojenia na rzecz komisji pożyczkowej w Turce dłużnej kwoty 82 złr. 62 ct. wa. z pn. egzekucyjna sprzedaż w drodze publicznej licytacji realności pod lk. 7 w Moldawsku położonej, ciała tabularnego niestanowiącej dłużnika Stefana Drabskiego własnej, protokołem zastawniczego opisanie z dnia 22 maja 1886 l. 3156 zastawniczo opisanie z tem, że na pierwszych dwóch terminach realność ta za lub wyżej ceny szacunkowej, na trzecim zaś terminie także niżej ceny szacunkowej, jednakże nie niżej niż zabezpieczone pretensye wynoszą, najwięcej ofiarującemu sprzedana zostanie.

Cena wywołania wynosi kwotę 605 zł. wadyum zaś 60 złr. 50 ct.

Blizsze warunki licytacyjne można w tutejszosądowej registraturze przegladnąć. Borynia, 30 czerwca 1887.

L. 2468 (527 3-3)

Na dniu 31 stycznia 1888 o godzinie 10 przed południem odbędzie się w sądzie tutejszym celem zaspokojenia na rzecz komisji pożyczkowej w Turce, dłużnej kwoty 60 złr. wa. z pn. egzekucyjna sprzedaż w drodze publicznej licytacji realności pod lk. 188 w Wysocku wyżnem położonej, ciała tabularnego niestanowiącej dłużnika Dmytra Matlaka własnej, protokołem zastawniczego opisanie z dnia 16 października 1883 l. 4944 zastawniczo opisanie z tem, że na tym terminie realność ta także niżej ceny szacunkowej najwięcej ofiarującemu sprzedana zostanie.

Cena wywołania wynosi kwotę 130 zł. wadyum 13 złr.

Blizsze warunki licytacyjne można w tutejszosądowej registraturze przegladnąć. Borynia, 30 czerwca 1887.

L. 15472 (452 3-3)

C. k. sąd powiatowy miej. delg. w Nowym Sączu zawiadamia, że celem zaspokojenia 9 rat pożyczkowych po 12 złr. i jednej raty 12 złr. 16 kr. zpn. tudzież kosztów egzekucyjnych w kwocie 6 złr. 76 ct. się przynajmiej odbędzie się w tymże sądzie licytacja publiczna sprzedaż ciała hip. wyk. hip. l. 61 gminy Przydonicy objętego wedle karty B. poz. 1 dłużnika Jana Kantego Jasińskiego własnego na kwotę 400 złr. oszacowanego w dwóch terminach mianowicie w dniu 24 lutego 1888 i w dniu 23 marca 1888 każdym razem o godzinie 10 rano.

Wadyum wynosi 40 złr.

Wyciąg hipoteczny protokół oszacowania sprzedaż się mającego ciała hipotecznego tudzież reszta warunków licytacyjnych mogą być w registraturze sądowej przejrzane.

Nowy Sącz, dnia 8 grudnia 1887.

L. 3081 (522 3-3)

Na dniu 31 stycznia, 5 marca i 5 kwietnia 1888, każdym razem o godzinie 10 przed południem odbędzie się w sądzie tutejszym celem zaspokojenia na rzecz komisji pożyczkowej w Turce dłużnej kwoty 95 złr. 87 ct. w. a. zpn. egzekucyjna sprzedaż w drodze publicznej licytacji realności pod lk. 189 w Wysocku wyżnem położonej, ciała tabularnego niestanowiącej dłużnika Wasyla Lacha własnej, protokołem zastawniczego opisanie w sprawie Kelmiana Rosenberga pto. 72 złr. zpn. z dnia 14 września 1883 l. 4410 zastawniczo opisanie z tem, że na pierwszych dwóch terminach realność ta za lub wyżej ceny szacunkowej na trzecim zaś terminie także niżej ceny szacunkowej, jednakże nie niżej niż zabezpieczone pretensye wynoszą, najwięcej ofiarującemu sprzedana zostanie.

Cena wywołania wynosi kwotę 430 złr. wadyum zaś 43 złr.

Blizsze warunki licytacyjne można w tutejszosądowej registraturze przegladnąć. Borynia, 30 lipca 1887.

L. 1538 (528 3-3)

Na dniu 31 stycznia, 5 marca i 9 kwietnia 1888, każdym razem o godzinie 10 przed południem odbędzie się w sądzie tutejszym celem zaspokojenia na rzecz komisji pożyczkowej w Turce dłużnej kwoty 100 złr. wa. zpn. egzekucyjna sprzedaż w drodze publicznej licytacji realności pod lk. 75 w Żadzielsku położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, dłużnika Fedia Komarnickiego własnej, protokołem zastawniczego opisanie z dnia 17 listopada 1883 l. 527 zastawniczo opisanie z tem, że na pierwszych dwóch terminach realność ta za lub wyżej ceny szacunkowej, na trzecim zaś terminie także niżej ceny szacunkowej, jednakże nie niżej niż zabezpieczone pretensye wynoszą, najwięcej ofiarującemu sprzedana zostanie.

Cena wywołania wynosi kwotę 272 zł. wadyum zaś 27 złr. 20 ct.

Blizsze warunki licytacyjne można w tutejszosądowej registraturze przegladnąć. Borynia, 31 marca 1887.

L. 1666 (523 3-3)

Na dniu 31 stycznia, 5 marca i 9 kwietnia 1888, każdym razem o godzinie 10 przed południem odbędzie się w sądzie tutejszym celem zaspokojenia na rzecz komisji pożyczkowej w Turce dłużnej kwoty 100 złr. wa. zpn. egzekucyjna sprzedaż w drodze publicznej licytacji realności pod lk. 22/26 w Sióńkach położonej, ciała tabularnego niestanowiącej dłużnika Jarka Cebulaka własnej protokołem zastawniczego opisanie z dnia 31 października 1885 l. 2031 zastawniczo opisanie z tem, że na pierwszych dwóch terminach realność ta za lub wyżej ceny szacunkowej na trzecim zaś terminie także niżej ceny szacunkowej

jednakże nie niżej niż zabezpieczone pretensye wynoszą, najwięcej ofiarującemu sprzedana zostanie.

Cena wywołania wynosi kwotę 350 zł. wadyum zaś 35 złr.

Blizsze warunki licytacyjne można w tutejszosądowej registraturze przegladnąć. Borynia, 30 kwietnia 1887.

L. 1903 (521 3-3)

W dniu 31 stycznia, 5 marca i 9 kwietnia 1888, każdym razem o godzinie 10tej przed południem odbędzie się w sądzie tutejszym celem zaspokojenia na rzecz komisji pożyczkowej w Turce dłużnej kwoty 86 złr. wa. z pn. egzekucyjna sprzedaż w drodze publicznej licytacji realności pod lk. 10 w Moldawsku położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, dłużnika Prokopa Kowalczyka własnej, protokołem zastawniczego opisanie z dnia 5 czerwca 1886 zastawniczo opisanie z tem, że na pierwszych dwóch terminach realność ta za lub wyżej ceny szacunkowej, na trzecim zaś terminie także niżej ceny szacunkowej, jednakże nie niżej niż zabezpieczone pretensye wynoszą, najwięcej ofiarującemu sprzedana zostanie.

Cena wywołania wynosi kwotę 525 złr. wadyum zaś 52 złr. 50 ct.

Blizsze warunki licytacyjne można w tutejszosądowej registraturze przegladnąć. Borynia, 30 kwietnia 1887.

L. 1902 (520 3-3)

W dniu 31 stycznia, 5 marca i 9 kwietnia 1888, każdym razem o godzinie 10tej przed południem odbędzie się na rzecz komisji pożyczkowej w Turce dłużnej kwoty 100 złr. wa. z pn. egzekucyjna sprzedaż w drodze publicznej licytacji realności pod lk. 9 w Moldawsku położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, dłużnika Kuźmy Pohranyczego własnej, protokołem zastawniczego opisanie z dnia 1 maja 1886 l. 3160 zastawniczo opisanie z tem, że na pierwszych dwóch terminach realność ta za lub wyżej ceny szacunkowej, na trzecim zaś terminie także niżej ceny szacunkowej, jednakże nie niżej niż zabezpieczone pretensye wynoszą, najwięcej ofiarującemu sprzedana zostanie.

Cena wywołania wynosi kwotę 300 złr. wadyum zaś 30 złr.

Blizsze warunki licytacyjne można w tutejszosądowej registraturze przegladnąć. Borynia, 30 kwietnia 1887.

L. 7696 (531 3-3)

C. k. sąd powiatowy w Mielcu celem wydobycia przyznanego Maryi Löwel odszkodowania, względnie jej spadkobiercy Józefowi Świłtikowi 1/4 części ze sumy 161 złr. 62 1/2 ct. z pn., sprzeda w dniu 3 lutego i 5 marca 1888, każdym razem o godzinie 10 rano, na drugim terminie także poniżej ceny wywołania realność w Chorzelowie lwh. 6 objętą, ciałem hipotecznym stanowiącą.

Cena wywołania 1330 złr. wa.

Wadyum 133 złr. wa.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest dr. Brandt, adwokat w Mielcu.

Resztę warunków i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w tutejszo sądowej registraturze.

Mielec, 29 grudnia 1887.

L. 3641 (530 3-3)

Jordanowski sąd powiatowy ogłasza, iż w dniu 6 lutego i 12 marca 1888, każdym razem o godzinie 10 przed południem przedsięwzięcie publiczną przymusową sprzedaż realności pod lk. 60 subr. 37 w Sióńnem położonej, dłużnika Macieja Wojtowicza, a względnie oświadczonego tego spadkobierców Katarzyny Zych, Franciszka Wojtowicza i Agaty Żurek własnej.

Cena wywołania 400 złr. aw.

Wadyum 40 złr. aw.

Kuratorem niewiadomych wierzycieli Stanisław Wojciak, wójt w Sióńnem.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w tutejszosądowej registraturze.

C. k. sąd powiatowy. Jordanów, dnia 28 października 1887.

L. 11567 (543 3-3)

C. k. sąd powiatowy w Leżajsku ogłasza, iż celem zaspokojenia należności Zakładu kredytowego we Lwowie w kwocie 18 rat po 18 złr. etc. wal. austr. z przynależnościami, odbędzie się w gmachu sądowym w dniu 28 lutego i 30 marca 1888, o godzinie 10 rano, egzekucyjna licytacja realności pod nk. 322 lwh. 499 w Leżajsku, Franciszki Jarosiewiczowej własnej.

Cena wywołania 600 złr.

Wadyum 60 złr.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze.

Leżajsk, dnia 5 grudnia 1887.

L. 1078 (540 3-2)

W celu obsadzenia opróżnionej hurtownej sprzedaży tytoniu, połączonej z drobną sprzedażą znaczeków stemplowych i blankietów wekslowych w Trembowli rozpisuje się konkurencyjną rozprawę za pomocą pi-

semnych ofert na dzień 9 lutego 1888.

Roczny obrót w tej hurtowni wynosił roku 1887: 1. w materyałach tytoniowych 32542 złr. 86 ct., 2. w stemplach i blankietach wekslowych 2301 złr. 5 ct., razem 34843 złr. 91 ct.

Pisemne oferty, zaopatrzone we wadyum w kwocie 100 złr. wnoszone być mają do c. k. powiatowej Dyrekcji skarbu w Tarnopolu najpóźniej do dnia 8 lutego 1888, do dragej godziny po południu.

Blizsze warunki konkurencyjnej przejrzenia być mogą w c. k. powiatowej Dyrekcji skarbu w Tarnopolu w godzinach urzędowych.

C. k. powiatowa dyrekcja skarbu. Tarnopol, dnia 16 stycznia 1888.

L. 5515 (553 2-3)

W tut. sądzie odbędzie się godzinie 10 rano dnia 26 stycznia 1888 za cenę szacunkową lub powyżej takowej, zaś dnia 28 lutego 1888 nawet poniżej takowej, licytacja realności l. 160 według wykazu hip. l. 412 gminy Wiktorów w 1/4 częściach i wyk. hip. 419 w połowie Michała Tkaczowskiego własnej, na rzecz Zakładu kredyt. włość. pto 5 rat po 16 złr. 25 ct. i resztującego kapitału 145 złr. 21 ct. z pn.

Cena wywołania 352 złr.

Wadyum 35 złr.

Resztę warunków, akt oszacowania i wyciąg tabularny wolno przejrzeć w tus. registraturze.

Dla nieznanych z życia i miejsca pobytu i dla wierzycieli hipotecznych, ustanawia się kuratorem dra Przesmyckiego w Haliczu.

Halicz, dnia 26 września 1887.

L. 23301 (552 2-3)

C. k. sąd powiatowy w Drohobyczu podaje do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie sumy 300 złr. wa. z pn. odbędzie się w sądzie tutejszym przymusowa sprzedaż przez publiczną licytację powyższej wierzytelności na hipotekę służącą realności pod lk. 4/14 w Bani kotowskiej położonej, ciała tabularnego nie stanowiącej składającej się z parceli budowlanej ogrodu i dwóch domów Eliasza Kryśka własnej na rzecz Judy Rosnera w dniu 6 lutego 1888, i 6 marca 1888, każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Realność ta sprzedana zostanie w pierwszym terminie tylko za lub wyżej ceny wywołania 900 złr. wa. w drugim terminie i niżej tejże ceny z zastrzeżeniem przepisów ustawy z 10 czerwca 1887 l. 74 dz. ust. państw.

Zakład wynosi 90 złr.

Kuratorem nieznanych wierzycieli mianowano adw. dra Apfela w Drohobyczu.

Resztę warunków licytacyjnych, wyciąg tabularny i akt oszacowania można w tus. registraturze przejrzeć.

C. k. sąd powiatowy Drohobycz, 30 października 1887.

L. 6482 (556 2-3)

C. sąd powiatowy w Żabnie ogłasza, iż celem zaspokojenia należności Eliasza Wolfa w kwocie 33 złr. wa. z pn. odbędzie się w tutejszym sądzie w dniu 8 lutego i 14 marca 1888, każdym razem o godz. 10 rano, egzekucyjna licytacja realności lwh. 24 gminy kat. Orlinów objętej, dłużnika Majera Lichtiga własnej.

Cena wywołania 330 złr.

Wadyum 33 złr.

Resztę warunków licytacyjnych przejrzeć można w registraturze.

Żabno, 20 grudnia 1887.

L. 51974 (539 2-3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że w sali rozpraw tegoż sądu w celu zaspokojenia prstensyi dwóch rat pożyczkowych po 92 złr. z pn. odbędzie się dnia 1 marca i 5 kwietnia 1888, każdym razem o godzinie 10 przed południem przymusowa licytacja do Szymona Schwarza, Izaka Schwarza, Simy Stark i Sary Reisl Sekler wedle wyk. hip. l. 404 k. B. należących realności pod l. 456 1/4 we Lwowie położonej, na których terminach realność ta a to w pierwszym terminie tylko za lub wyżej ceny wywołania, w drugim zaś terminie nawet niżej ceny wywołania 14 000 złr. jednakowoż nie niżej trzeciej części onej sprzedana zostanie, że jako wadyum kwota 1 400 złr. złożoną być ma, akt oszacowania i warunki licytacyjne w registraturze sądowej przejrzeć lub odpisać wolno, nareszcie, że dla nieobecnych wierzycieli hipotecznych tudzież dla wszystkich tych, którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego to jest po dniu 19 listopada 1887 rzeczowe prawa na wspomianej realności nabyli, lub którymby uchwały sądowe niniejszej sprawy egzekucyjnej dotyczące z jakiegobądź powodu doręczone być nie mogły, adw. dr. Bund kuratorem a jego zastępcą adwokat dr. Stand mianowany został.

Lwów, dnia 5 stycznia 1888.

L. 4204 (583 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Rudkach sprzeda w drodze publicznej licytacji dnia 29 lutego 1888, 4 kwietnia 1888 i 17 maja 1888 zawsze o godzinie 10 rano w budynku sądowym realność wyk. hip. księgi gruntowej dla gminy Szeptyce l. 64 objętą Iwana Romaniaka Mikołajowego własną na tegoż Iwana Romaniaka połowę realności wykazem hipotecznym dla Szeptyce l. 65 objętą celem zaspokojenia pretensyi Feiwa Greifa w kwocie 100 złr. i 50 złr. złr. wa.

Na pierwszych dwóch terminach zostaną realności te tylko za cenę szacunkową lub wyżej takowej zaś na trzecim także i niżej takowej lecz nie niżej sumy równej pretensyom na tych realnościach ciężącym sprzedane.

Celem ułożenia ułatwiających warunków wyznacza termin na dzień 16 maja 1888 godz. 12 w południe.

Cena wywołania 657 złr.
Wadyum 65 złr. 70 ct.
Blizsze warunki, wyciąg hipoteczny i protokół oszacowania przejrzeć można w sądowej registraturze.

Niewiadomych wierzycieli zawiadamia się do rąk p. Kazimierza Kurka w Rudkach. Rudki, dnia 31 lipca 1887.

L. 10600 (569 1—3)

W dniu 10 lutego 1888 i 23 marca 1888, każdym razem o godz. 10 przed południem odbędzie się w tutejszym c. k. sądzie przymusowa sprzedaż w drodze publicznej licytacji realności w księdze gruntowej dla gminy katastralnej Iwanikówki na imię masy spadkowej Lucja Danylika zapisanej wykazem hipotecznym l. 98 objętej w Iwanikówce pod nr. d. 39 subr. 98 położonej w celu 100 złr. wa. z pn. na rzecz ściągnięcia Zakładu kr. włościańskiego w likwidacyi we Lwowie.

Cena szacunkowa wynosi 400 złr. aw. a wadyum 40 złr.

Gdyby nie można osiągnąć ceny szacunkowej realność powyższa na ostatnim terminie także poniżej takowej sprzedana będzie.

Resztę warunków licytacyjnych i wyciąg hipoteczny, protokół oszacowania tej realności przejrzeć można w tutejszej registraturze.

C. k. sąd powiatowy
Bohorodczany, 15 grudnia 1887.

L. 3590 (580 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Rudkach sprzeda w drodze publicznej licytacji dnia 7 marca i dnia 4 kwietnia 1888, zawsze o godzinie 10 rano w budynku sądowym a) realność wyk. hip. księgi gruntowej Niechowie l. 38 objętą Andrusza Michajliszynego własną, b) zapisaną na Andrusza Michajliszynego połowę realności wykazu hipotecznego tej samej księgi gruntowej l. 95 objętej celem zaspokojenia pretensyi c. k. uprz. Zakładu kredytowego włościańskiego w likwidacyi 18 rat po 9 złr. wynoszącej.

Na tych dwóch terminach zostaną realności te tylko za cenę szacunkową lub wyżej takowej sprzedane.

Celem ułożenia ułatwiających warunków wyznacza się termin na dzień 4 kwietnia 1888 godz. 12 w południe.

Cena wywołania co do realności ad a) 458 złr. zaś co do realności ad b) 50 złr. Wadyum 10prc.

Blizsze warunki, wyciągi hipoteczne i protokół oszacowania przejrzeć można w registraturze.

Niewiadomych wierzycieli zawiadamia się do rąk kuratora p. Kazimierza Kurka w Rudkach.

Rudki, 28 lipca 1887.

L. 6198. (491 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Husiatynie ogłasza, że w tymże sądzie odbędzie się przymusowa publiczna sprzedaż realności w Husiatynie l. 63 położonej wedle wyk. hip. 206 teje gminy dłużnika Ozyasza Halperua własnej na zaspokojenie pretensyi Marcina Bartoszewskiego w kwocie 800 złr. a to; na jednym tylko terminie licytacyjnym dnia 9 kwietnia 1888 o 10 rano, na którym też realność i niżej ceny szacunkowej największej ofiarującemu sprzedana zostanie.

Wadyum wynosi 185 złr. w. a.

Resztę warunków licytacyjnych wyciąg tabularny i akt oszacowania można w tutejszej registraturze przejrzeć.

Kuratorem wierzycieli jest Leon Adlerstein w Husiatynie i tychże wierzycieli o rozpisaniu niniejszej licytacji i o nazwisku ustanowionego dla nich kuratora niniejszem się zawiadamia.

Husiatyn, dnia 30 sierpnia 1887.

L. 13511. (550 1—3)

C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu podaje do wiadomości, że w celu ściągnięcia sumy 320 złr. aw. z pn. na rzecz Mendla Grossmana odbędzie się dnia 13 marca 1888, o godzinie 10 przed południem w tutejszym

sądzie w biurze nr. 4 egzekucyjna sprzedaż 5/40 części realności dłużnika Hersza Lichenthala pod l. sp. 81/83 w Tarnopolu położonej.

Cena szacunkowa, poniżej której ta realność sprzedana będzie, wynosi 1069 zł. 50 ct.

Wadyum 53 zł. 45 ct. aw.
Blizsze warunki przejrzeć można w registraturze sądu.

Dla wierzycieli, którzyby po dniu 2go czerwca 1887 na sprzedaż się mającej realności prawa rzeczowe nabyli, lub którymby uchwały w tej sprawie doręczone być nie mogły, ustanowiono kuratorem ad actum adwokata dra Leiblingera ze substytucją adw. dra Axelrada.

Tarnopol, 29 października 1887.

L. 15789. (517 1—3)

C. k. sąd obwodowy w Stanisławowie zawiadamia, że w celu zaspokojenia sumy wekslowej 250 złr. w. a. z pn. na rzecz kasy oszczędności miasta Stanisławowa, odbędzie się dnia 15 marca 1888, i 19 kwietnia 1888, każdym razem o godz. 10 rano w tutejszym sądzie w biurze II przymusowa sprzedaż realności dłużnika Feliksa Grabowieckiego własnej w Stanisławowie pod lk. 104 1/2, położonej, wykazem hipotecznym l. 1088 gminy katastralnej Stanisławów objętej, która przy drugim terminie i niżej ceny szacunkowej sprzedana zostanie.

Zakład wynosi 591 złr. w. a.
Kuratorem niewiadomych wierzycieli jest adwokat dr. Buczyński.

Wyciąg tabularny tej realności, akt oszacowania i reszta warunków w tutejszej registraturze przejrzeć można.

Stanisławów, 7 grudnia 1887.

L. 8179. (548 1—3)

C. k. sąd obwodowy w Rzeszowie zawiadamia, iż celem zaspokojenia należności Fryderyka Gartnera w kwocie 1000 zł. zpn., odbędzie się w dniu 20 marca 1888, o godzinie 9tej rano publiczna sprzedaż 1/3 do Jana Folgenhauera i 1/4 do Józefa Seibel zam. Folgenhauer należących części realności pod nr. 252 w Rzeszowie położonej, a lwh. 269 objętej, i że na tym terminie powyższe części za jakąkolwiek cenę sprzedane zostaną.

Cena wywołania 900 zł.

Wadyum 10-prc. czyli 90 zł.

Blizsze warunki licytacyjne można w tutejszo-sądowej registraturze przejrzeć.

O tem zawiadamia się mających chęć kupna i wszystkich wierzycieli niewiadomych z miejsca pobytu z tem, że kuratorem dla nich ustanowiono adw. dra Reicha.

Rzeszów, 12 stycznia 1887.

L. 49794. (538 2—3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że w sali rozpraw tegoż sądu w celu zaspokojenia pretensyi Simy Losch w kwocie resztującej 766 zł. z pn., odbędzie się dnia 15 marca i 12 kwietnia 1888, każdym razem o godzinie 11 przed południem przymusowa licytacja do Józefa Moreckiego we dle poz. 4, 5, 7 i 9 k. C. wyk. hip. l. 525 dz. I ks. gr. dla gminy kat. Lwów należących sum 1200 zł., 2000 zł. i 1100 zł. w. a. z pn., na realnościach pod lk. 617 i 797 1/4 we Lwowie ciężących, na których terminach sumy te, — a to na pierwszym terminie tylko wyżej ceny wywołania, t. j. wartości nominalnej sum sprzedaż się mających lub przynajmniej za tę cenę, na drugim zaś terminie nawet niżej ceny wywołania sprzedane zostaną; że jako wadyum kwoty 120 zł., 200 złr. i 110 zł. wa. złożone być mają; wyciąg tabularny i warunki licytacyjne w registraturze sądowej przejrzeć lub odpisać wolno, nareszcie, że dla wszystkich tych, którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego, to jest po dniu 9 listopada 1887 rzeczowe prawa na wspomnianych sumach nabyli, lub którymby uchwały sądowe, niniejszej sprawy egzekucyjnej dotyczące z jakiegobądź powodu doręczone być nie mogły, adwokat dr. Pajak kuratorem, a jego zastępcą adwokat dr. Dziubiński mianowanym został.

Lwów, dnia 7 stycznia 1888.

L. 53624. (507 2—3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie ogłasza, że w sali rozpraw tegoż sądu w celu zaspokojenia pretensyi 467 zł. 3 ct., 468 zł. 30 ct., 469 zł. 61 ct. i 8319 zł. 52 ct. z pn., odbędzie się dnia 8 marca 1888, o godzinie 10 przed południem przymusowa licytacja do Kazimierza Bieleckiego i nieletnich Maryi, Wiktora, Tadeusza Bieleckich i Maryi Marie należących realności, pod lk. 334 1/4 we Lwowie położonej, na którym terminie realność ta nawet niżej ceny wywołania 24.034 złr., jednak nie niżej ceny 15.000 zł. sprzedana zostanie; że jako wadyum kwota 1201 zł. 70 ct. złożoną być ma; warunki licytacyjne w registraturze sądowej przejrzeć lub odpisać wolno; nareszcie, że dla wszystkich tych, którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego, to jest po dniu 16tym maja 1886 rzeczowe prawa na

wspomnianej realności nabyli, lub którymby uchwały sądowe niniejszej sprawy egzekucyjnej dotyczące z jakiegobądź powodu doręczone być nie mogły, adwokat dr. Skowroński kuratorem, a jego zastępcą adwokat dr. Dunęba mianowany został.

Lwów, dnia 31 grudnia 1887.

L. 3792 (471 2—3)

Na zaspokojenie wierzytelności fundacji mszalnej i wypominkowej sp. Franciszka Zaenego przy kościele parafialnym w Andrychowie w kwocie 120 złotych reńskich walutą aust. z przynależyt. odbędzie się w Andrychowskim sądzie powiatowym w dniu 12 marca i w dniu 16 kwietnia 1888 zawsze o godzinie 10 z rana przymusowa sprzedaż realności l. wyk. hip. 463 w Andrychowie położonej masy spadkowej Apolonii ze Zacznych Ciborowej własnej.

Cena wywołania 2600 zł. wa. wa. yum 260 złr. wa.

Na pierwszym terminie zostanie ta realność sprzedana tylko za cenę wywołania lub powyżej takowej, zaś na drugim nawet poniżej tej ceny.

Kuratorem wierzycieli niewiadomych Roman Armatus w Andrychowie.

Resztę warunków, protokół oszacowania i wyciąg hipoteczny przejrzeć można w registraturze tutejszej.

Andrychów, 29 grudnia 1887.

L. 8291 (327 2—3)

C. k. sąd powiatowy w Ropczycach w sprawie egzekucyjnej Maryanny Żółkiewicz pko Tekli Misiorok pto 42 złr. z pn. przedświadczenie dnia 16 kwietnia i 22 maja 1888 o godzinie 10 rano w budynku sądowym licytacyjną sprzedaż dwóch stajenek gruntu pod lk. 138 w Nawsiu położonych.

Cena wywołania 110 złr. wadyum 11 złr.

Resztę warunków licytacyjnych, protokół zajęcia i oszacowania można przejrzeć w registraturze.

Ropczyce, dnia 22 grudnia 1887.

L. 7482 (372 2—3)

W ek. sądzie w Wiśniczu odbędzie się celem zaspokojenia pretensyi Limanowskiego Towarzystwa zaliczkowego w kwocie 180 złr. z pn. przymusowa sprzedaż realności lwh. 78, 98 i 99 ks. gr. Rozdziele górne Marcina Dudka, Jakóba i Katarzyny Ziemianinów, Stanisława i Małgorzaty Stachowiczów własnych dnia 7 marca 1888 o godzinie 10 rano.

Ceny wywołania 200 złr., 300 złr., i 10 złr.

Wadya 77 złr., 90 złr. i 2 złr.

Wyciągi hipoteczne akta oszacowania, i reszta warunków do przejrzania w registraturze.

Wiśnicz, 11 listopada 1887.

Upadłości.

L. 311 (565 1—3)

C. k. sąd obwodowy w Złoczowie otwiera konkurs na wszystkich gdziekolwiek się znajdujący ruchomy, jakoteż na wszystkich nieruchomy a w krajach w których obowiązuje ustawa konkursowa z dnia 26 grudnia 1868 nr. 1 dz. pr. p. położony majątek Bronisława Aleksandra dw. im. Ujejskiego właściciela dóbr w Sewerynie mieszkającego.

Kierownictwo tego konkursu porucza my c. k. adiunktowi sądu obwodowego dwi. Schorowi jako komisarzowi konkursowemu zaś tymczasowym zawiadowcą masy ustanawia się adwokata krajowego p. dra Heynego wyzwalając zarazem wierzycieli aby po przedłożeniu dokumentów służących do wykazania ich pretensyi poczynili swe wnioski co do zatwierdzenia tegoż lub ustanowienia innego zawiadowcy i tegoż zastępcy i aby przedsięwzięli wybór wydziału wierzycieli w którym to celu wyznaczony termin na dzień 3 lutego 1888 o godzinie 10 przed południem w c. k. sądzie obwodowym.

Ktokolwiek chce wystąpić z jakąkolwiek pretensyą do wspólnej masy rozbirowej jako wierzyciel konkursowy powinien takową chociaż by o nią spór był w toku zgłosić w tym sądzie obwodowym wedle przepisu ustawy konkursowej pod rygorem zagrożonych tamże szkodliwych skutków prawnych przed upływem 21 marca 1888 i podać ją na terminie na dzień 19 kwietnia 1888 o godz. 10 przed południem wyznaczonym do uznania płynności i oznaczenia prawa pierwszeństwa, chociażby nawet o nią spór był wytoczony.

Wierzycielom którzy zgłoszą się ze swojemi pretensyami przysługują prawo wybrać na tym terminie w miejsce dotychczasowego zawiadowcy masy zastępcę onego i członków wydziału wierzycieli inne osoby posiadające ich zaufanie.

Na terminie wyznaczonym do wykazania płynności zgłoszonych wierzytelności ma być usiłowane przeprowadzenie do skutku ugody w myśl § 68 ust. konk.

Dalsze ogłoszenia w toku rozprawy

konkursowej umieszczane będą w części urzędowej gazety Lwowskiej.

Złoczów, dnia 21 stycznia 1888.

Konkursa.

L. 413 (535 3—3)

C. k. sąd powiatowy w Wieliczce poszukuje dyktarysty zdolnego do aktuowania w sprawach karnych.

Wynagrodzenie 25 do 30 złr. Świadectwa uzdolnienia należy do dni 8 przesłać do tutejszego ekspedytu.

Wieliczka, dnia 19 stycznia 1888.

Kuratele.

L. 1020 (519 2—3)

C. k. sąd powiatowy delegowany miejski w Krakowie podaje do wiadomości, iż uchwałą c. k. sądu krajowego w Krakowie z da. 30 grudnia 1887 l. 34180 opieka nad Kazimierzem Krukiem z Zabierzowa na czas nieoznaczony przedłużoną została.

Kraków, dnia 12go stycznia 1888.

L. 10102. (555 2—3)

Oleksię Rudęgo z Manasterezan uznano marnotrawcą.

Tegoż kurator Stefan Kricak z Manasterezan.

C. k. sąd powiatowy,
Sołotwina, dnia 31 grudnia 1887.

L. 6291 (570 1—3)

C. k. sąd powiatowy w Czortkowie czyni wiadomo że Cirlę Greif na mocy zezwolenia c. k. sądu obwodowego w Tarnopolu z dnia 31 grudnia 1885 l. 18346 jako umysłowo chorą uznano kuratorem ustanowiono Sruła Hochmana.

C. k. sąd powiatowy,
Czortków, dnia 30 września 1887.

L. 11567 (567 1—3)

Niniejszym edyktem wiadomo się czyni, że Józef Wyrwalski rzeźnik z Białej nr. 146 za umysłowo chorego uznanym został, a kuratorem dla niego Hieronima Fuhrherra piekarza z Bielska ustanowiono.

C. k. sąd powiatowy,
Biała, dnia 23 grudnia 1887.

Rozmaite obwieszczenia.

Ч. 11712. (586 1—3)

Възвѣщеніе сѣда покрѣпленій оуѣдомленіе Блажка Постоля зъ мѣстца провѣрѣна незнагого, що Генрыкъ Хмѣлевскій вѣнѣкъ позвѣкъ противъ немѣхъ 12 грѣсѣна 1887 ч. 11712 о знесеніи спѣлности тѣла ипотечного, обнѣтого выказомъ 123 книги грѣнтовой громади катѣстр Романовѣ-сѣла, що рѣшеніе до оустной розпрѣки на день 31 сѣчня 1888 лѣт. годинѣ 9 рѣно вызначено и що для него Петра Лючѣсъ зъ Романового сѣла ксраторомъ ад actum именовано.

Вывѣсѣ са прото поѣзаного, цѣбен именованомъ ксраторомъ оудѣленѣхъ потрѣбной инфѣрмаціи або сѣдокѣ инного застѣпника предѣставленѣхъ, въ противніи мѣхъ сабѣноу насѣдѣки неѣдѣальства самѣхъ сѣбѣхъ приписати еѣде мѣстѣхъ.
Дѣна 13 грѣсѣна 1887.

L. 51968 (589 1—3)

C. k. sąd krajowy we Lwowie wzywa niniejszym edyktem wszystkich posiadaczy zaginionego dnia 11 listopada 1887 5 pr. niewylosowanego listu zastawnego gal. Towarzystwa Kredytowego ziemskiego we Lwowie na okaziciela i na kwotę 500 złr. w. a. opiewającego Ser. IV nr. 3609 wraz z 12 kuponami, a z których pierwszy platny jest dnia 30 czerwca 1888 i talonem, aby kupony od tegoż listu przypadające w przeciągu roku 6 tygodni i 3 dni od dnia zapadłości każdego kupona licząc, sam zaś list zastawny w przeciągu trzech lat od dnia platności ostatniego kupona, a w razie gdyby list ten przedtem wylosowany został w przeciągu trzech lat od terminu platności w pół roku po wylosowaniu przypadającego w sądzie tutejszym tem pewnie zaprodukowali, ile że tak pomieniony list zastawny jak i kupony po bezskutecznym upływie dotyczących terminów powyższych jako amortyzowane i nieważne uznane zostaną.

Lwów, 17 grudnia 1887.

L. 5880 (554 1—3)

C. k. sąd powiatowy wzywa niewiadomego z życia i miejsca pobytu Bartłomieja Saguła by do spadku po Józefie Saguła w Szaflarach w dniu 20 stycznia 1887 z pozostawieniem pisemnego kodycyłu zmarłym w przeciągu jednego roku się zgłosił, inaczej spadek przeprowadzonym będzie ze zgłaszającymi się spadkobiercami i kuratorem Wojciechem Kamińskim z Szaflar dla niego ustanowionym.

Nowy targ, dnia 5 grudnia 1887.

L. 1602 (541 3—3)
Na prośbę kasy oszczędności miasta Stanisławowa jako wierzycieli wzywa się wszystkich, którzy na mocy §. 25 ust. not. jakiegokolwiek pretensje z tytułu ustawowego prawa zastawu do kaucji służbowej ś. p. Leona Wszelaczynskiego byłego c. k. notaryusza w Trembowli mieć mogą, aby takowe w przeciągu sześciu miesięcy licząc od trzeciego ogłoszenia niniejszego edyktu w „Gazecie Lwowskiej“ do tutejszej c. k. Izby notaryalnej zgłosili, ileż po upływie tego terminu zezwolenie na wydanie kaucji służbowej i zapisu kaucyjnego bez względu na istnieć mogące a w powyższym terminie niezgłoszone pretensje udzielonem zostanie.

C. k. Izba notaryalna.
We Lwowie, dnia 17 grudnia 1887.

L. 6784 (468 3—3)
C. k. sąd obwodowy w Brzeżanach jako władza pertraktacyj spadkową przeprowadzającą wzywa wszystkich, którzyby jako wierzyciele do masy spadkowej ś. p. Stanisława hr. Krasickiego właściciela dóbr w Stratinie zamieszkałego a bez rozporządzenia ostatniej woli w Wiedniu dnia 1go sierpnia 1887 zmarłego, jakiegokolwiek pretensję mieli, ażeby dnia 30 kwietnia 1888 o 10 godz. rano w tutejszym sądzie w sali nr. 16 się stawili i pretensje swoje zgłosili i wykazali, albo też najpóźniej do powyższego terminu swoje dotyczące podania na piśmie wnieśli, a to tem pewniej, ile że w przeciwnym razie, gdyby masa spadkowa przez zapłatę zgłoszonych pretensji wyczerpana została, utraciliby oni swoje dotyczące pretensje o ileby takowe prawem zastawu pokryte nie były.

Brzeżany, dnia 31 grudnia 1887.

L. 3664 (465 3—3)
C. k. sąd krajowy w Krakowie zawiadamia niewiadomych z życia i miejsca pobytu Schmelke Klärman i Herschla Klärman, iż celem doręczenia im t. s. uchwały z d. 22 maja 1885 l. 13271 którąchwalono na rzecz Wys. Skarbu intabulacyjną prawo zastawu dla zaległości podatkowych w łącznej kwocie 41 złr. 29 ct. aw. w stanie biernym części realności pod lk. 279 dz. VIII. lit. C. oznaczonej części w Krakowie położonej według ks. g. dz. VIII. om. 3 pag 768 n. 1 c. haer Estery, Racheli, Elkana, Schmelki i Herschla Klärmanów własnej ustanowiono dla nich kuratorem ad actum adw. dr. Deichesa w Krakowie i jemu wspomnianą uchwałę doręczyć.

Wzywa się zatem Schmelkę i Herschla Klärmanów, aby kuratorowi swemu wcześniej udzielili informacji, lub sądowi innego wskazali pełnomocnika, gdyż w przeciwnym razie sami sobie złe skutki przypiszą.

Kraków, dnia 11 lutego 1887.

L. 505 (487 3—3)
C. k. sąd powiatowy miejski delgowany w Tarnopolu wzywa wszystkich tych którzy jako wierzyciele roszczą sobie prawa do spadku po zmarłej w Chodaczkowie wielkim z pozostawieniem testamentu Karolinie z Fuchsów Szeliskiej właścicielce Chodaczkowa i tamże zamieszkałej, ażeby do wykazania i udowodnienia praw swoich stawili się w tym sądzie w dniu 24 lutego 1888 o 9 godzinie z rana lub do tego czasu podanie swoje na piśmie wnieśli, w przeciwnym bowiem razie nie miałoby żadnego dalszego prawa do spadku gdyby tenże przez zapłatę zgłoszonych pretensji wyczerpanym został, z wyjątkiem tych którym służy prawo zastawu.

Tarnopol, dnia 10 stycznia 1887.

L. 5584 (469 3—3)
C. k. sąd obwodowy w Wadowicach ustanawia dla Maryi Kręcioch celem doręczenia jej uchwały tabularnej dno. 6 sierpnia 1887 do l. 3782 Jana Zembatego z Wadowic kuratorem ad actum, i o tem Maryę Kręcioch niniejszem zawiadamia.

Wadowice, 26 listopada 1887.

L. 13799 (483 3—3)
C. k. sąd obwodowy w Samborze zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Józefa Gottlieba, że na rzecz Blimy Bloch celem zaspokojenia sumy wekslowej 123 złr. 76 ct. z pn. dozwolono uchwałą z dnia 13 grudnia 1887 l. 13709 egzekucyjną intabulacyjną prawo zastawu sumy wspomnianej w stanie biernym części realności pod lk. 123. 122. 116. 122/117 i 118 w Drohobyczu jego własnych równocześnie c. k. sąd powiatowy w Drohobyczu wezwano o przeprowadzenie tego aktu i dla obrony praw jego ustanowiono kuratora w osobie adw. krajowego dr. Steuermana w Samborze zamieszkałego, któremu uchwałą l. 13799 doręczono.

Wzywa się Józefa Gottlieba aby kuratorowi wszelkich środków do obrony praw swoich dostarczył lub innego zastępcę sądowi wskazał.

Sambor, 13 grudnia 1887.

L. 9458. (488 3—3)
Zawiadamia się nie znanego z życia i pobytu Tomasza Lubieńskiego że w sprawie Zakładu kred. włościańskiego we Lwowie przeciw Fabianowi i Annie Wilkom o 500 złr. ustanowiono dla kuratorem ad actum c. k. Notaryusza w Bolechowie p. Wawrauscha celem doręczenia ts. uchwały z 20 lutego 1885 l. 183 i dalszych uchwał które w tej sprawie zapadną.

Tomasz Lubieński powinien poinformować kuratora lub obrać pełnomocnika. Winę zaniebdania sam ponieście.

C. k. sąd powiatowy.

Bolechów, dnia 11 listopada 1887.

L. 25590. (483 3—3)
Niewiadomą z pobytu Agnieszkę z Karmieńskich Kazirodową zawiadamia się, że przeciw niej wytoczył Michał i Katarzyna Duszowie pozw do pr. 19 listopada 1887 l. 25590 o uznanie ich za właścicieli posiadłości objętej wyk. hip. l. 136 Krzyż wskutek którego wyznaczono do rozprawy ustnej termin na dzień 5 marca 1888 o 9 rano, a kurator m dla niej ustanowiono adw. dr. W. Szanzerą z substytucją adw. dr. Stojałowskiego. Pczwana ma udzielić kuratorowi środki obrony względnie wskazać sądowi innego pełnomocnika.

C. k. sąd pow. m. del.

Tarnów, 20 listopada 1887

L. 18587. (428 3—3)
C. k. sąd obwodowy w Tarnowie ustanawia dla niewiadomych z życia i miejsca pobytu Julii hr. Krasickiej i Karoliny z hr. Krasickich Skorupkowej, względnie dla ich niewiadomych spadkobierców w skutek podania z 30 grudnia 1887 do l. 18587 dr. Józefa Stojałowskiego przeciw masie spadkowej Feliksa Bogusza o 544 złr. 90 ct. względem przyznania mu na własność odpowiedniej kwoty ze sumy 17230 złr. 35 1/2 ct. m. k. ze zrealizowania prawa dożywocia i administracji dóbr Baranów z przyl. dla Julii hr. Krasickiej zabezpieczonego pozostałej i w depozycie c. k. sądu obwodowego w Rzeszowie przechowanej kuratorem p. adwokata dr. Wiktora Szanzerą ze substytucją p. adw. dr. Ludwika Glasera w razie przeszkody i o tem ich niniejszem zawiadamia.

W Tarnowie, dnia 5 stycznia 1888 r.

L. 26850 (467 3—3)
C. k. sąd krajowy w Krakowie ustanowił w sprawie Józefa Habera i Piukusa Dintenfassa przeciwko Brendli Manne i spół. o uznanie własności kaucji, składającej się z papierów wartościowych w kwocie 650 złr. w. a. kuratorem ad actum dla niewiadomej z miejsca pobytu Lei Goldmann, p. adw. dr. Chmurskiego z substytucją adw. dr. Koya, doręczając mu równocześnie przeznaczone dla niej ts. rezolucję z dnia 10 czerwca 1887 l. 148-3 z dnia 13 sierpnia 1887 l. 19541 i z dnia 16 września 1887 l. 20880.

Poleca się przeto pozwanej, aby się z kuratorem porozumiała lub też ze swej strony pełnomocnika innego c. k. sądowi przedstawiła.

Kraków, 14 października 1887.

L. 26093 (466 2—3)
C. k. sąd krajowy w Krakowie podaje do powszechnej wiadomości, że w dniu 7 lutego 88o zmarł w Krakowie Majer Horowitz a właściwie Schmelke Majer Scheller bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia.

Ponieważ powołana do spadku Chaja Gitla z Schellerów Frankfurterowa, córka spadkodawcy według podania reszty spadkobierców zmarła przed 20 laty w Pińczowie w królestwie polskiem, a spadkobiercy jej sądowi są nieznani, wzywa się tychże, aby w przeciągu jednego roku licząc od dnia 20 października 1887 swoje prawo dziedziczenia spadku po zmarłym Majerze Horowitzu vel Schmelke Majerze Schellerze pozostawiając przed sądem wywiedli, bowiem w razie przeciwnym postępowanie względem tegoż spadku, dla którego kuratorem adw. dr. Romana Ławrowskiego z substytucją adw. dra. Koya w Krakowie ustanowiono przeprowadzonym zostanie z tymi którzy swoje prawa wywiodą i tymże w miarę ich tytułu prawo dziedziczenia przyznanem część zaś nieprzyjęta Państwu jako bezdziedziczna wydana zostanie.

Kraków, 7 października 1887.

L. 16583 (461 2—3)
C. k. sąd powiatowy w Sokalu ustanowił celem doręczenia uchwały tabularnej dnia 22 października 1887 l. 14359 dla niewiadomego z miejsca pobytu Iwana Leszczkowskiego kuratorem p. dr. Władysława Semetkowskiego.

O czym się tegoż w celu strzeżenia swych praw uwiadamia.

Sokal, 5 grudnia 1887.

L. 235 (508 3—3)
C. k. sąd krajowy we Lwowie zawiadamia Marcelę Hordyńską z miejsca pobytu niewiadomego, iż celem doręczenia jej uchwały egzekucyjnej z dnia 12 marca 1887 l. 9974 w sprawie z Jerzym Poje pto 15 złr. 57 ct. adw. dr. Lill kuratorem mianowany i temuż powyższa uchwała doręczona została.

Lwów, dnia 14 stycznia 1888.

L. 6605 (449 3—3)
C. k. sąd obwodowy w Nowym Sączu ogłasza, że dnia 6 czerwca 1885 zmarła w Nowym Sączu Marya z Nowińskich Koeltnerowa bez rozporządzenia ostatniej woli a nieznając pobytu Józefa Nowińskiego, wzywa go aby w przeciągu roku jednego od dnia niniejszego ogłoszenia, w tutejszym sądzie do spadku się oświadczył, inaczej spadek przeprowadzonym zostanie z spadkobiercami zgłaszającymi się i z kuratorem Ignacym Klimkiem dla niego ustanowionym.

Nowy Sącz, 26 listopada 1887.

Doniesienia prywatne.

L. 56 (598 1—3)
Konkurs

Urząd gminny miasteczka Strusów rozpisuje konkurs na posadę lekarza miejskiego z płacą 200 złr. rocznie z kasy gminnej a 200 złr. od dzierżawcy dóbr Strusowa.

Pierwszeństwo mają lekarze waszech nauk medycznych. Podania mają być do końca lutego wniesione do urzędu gminnego.

Strusów, dnia 24 stycznia 1888.

L. 109 (587)
Obwieszczenie.

We środę dnia 8 lutego 1888, ewentualnie (tj. w razie, gdyby na tym dniu nie zebrała się potrzebna ilość członków §. 46 stat.) we środę dnia 15 lutego 1888, zawsze o godzinie 10 przed południem, odbędzie się w sali Towarzystwa czwarte zwyczajne

Walne Zgromadzenie

członków Towarzystwa kredytowego w Budzanowie, na które niniejszem P. T. członków uprzejmie się zaprasza.

Jako legitymacja służy książeczka udziałowa.

Porządek dzienny.

a) Wystąpienie sprawozdania dyrekcji z czynności w roku 1887, zatwierdzenie rachunków i udzielenie absolutorium dla dyrekcji.

b) Załatwienie prośby dyrekcji.

c) Powzięcie uchwały nad rozdzieleniem zysku (wniosek rady zawiadowczej o wypłaceniu 9 pre dywidendy) i t. d.

d) Wybór 4 członków rady zawiadowczej i 2 tychże zastępców, § 24 stat.

e) Wybór zastępcy dyrektora w miejsce zmarłego ś. p. Izaka Wohla.

Budzanów, 24 stycznia 1888.

Rada zawiadowcza Towarzystwa kredytowego w Budzanowie, stowarzyszenia zarejestrowanego z ograniczoną pięciokrotną poręką.

Olas Heller,
prezes.

Moses Grosser,
zastępca sekretarza.

L. 2830 592
Kolej żelazna Lwów-Belzec (Tomaszów)

Przywrócenie ruchu na prze-strzeni Lwów-Belzec.

Po usunięciu zasp śnieżnych na kolei Lwowsko-Belzkiej, z stał ruch osobowy i towarowy na tej linii z dniem 28 stycznia 1888 na nowo o twartym.

Lwów, dnia 27 stycznia 1888.

C. k. uprz. Towarzystwo

kolei Lwowsko-Czarnowiecko-Jasskiej
jako Zarząd ruchu.

Продается въ Бѣчѣ

мѣстоимый однопверхный домъ, подъ Ч. 34 1/2, за касилянскимъ монастыремъ надъ рѣкою Стрыпою, съ 13 комнатами, 3 кѣхнями, пивницями (погребами), 3 стасками, фактовымъ 1100 квадратныхъ сажней обнимающимъ садомъ и пр.

Ближшій информации дасть и оферты принимаетъ Канцелярія руско-народнаго Института „Народный Домъ“ въ Львовѣ, оулица Ярманская Ч. 1, 2-й поверхъ.

Отъ оферованной покнспателѣмъ сѣммы, сѣкдѣтъ докѣвити къ офертѣ 10 пр. Брокъ до 1 (13) марта 1888. 256

Studentów umieścić można jak najkorzystniej w prywatnym domu chlebnie poleconym przez osoby kompetentne. — Wiedzieć: ulica Długosza (Kurńska) L. 7, II pi. tro. 582

IZYDOR WOHL

ulica Sykstuska L. 6

we Lwowie

poleca szan P. T. Publiczności

swój wyłączny skład
HERBATY ROSSYJSKIEJ

założony w roku 1870.

Kaysow, dosk. czarna	1/2 kilo zł.	1 10
" melange	" " "	1 80
Suszong, wyborowa	" " "	2
" najlepsza	" " "	3
Melange, karawancowa	" " "	4
Fu-Czu Fu Nr. I.	" " "	20
" Nr. II.	" " "	40
" Nr. III.	" " "	6
K. & S. Popow funt 1 r.	20 k.	2 10
" " " 2 r.	— k.	3
" " " 3 r.	— k.	3 75
Wysiewki, wyborowa	1/2 kilo	1 80
" H. prima	" " "	1 80
" von plus ultra	" " "	2 0

Kaskawe zlecenia odwrotną pocztą, opakowanie franko. 7258

MIGRENY. — BÓLE GŁOWY.

GUARANA

pp. GRIMAULT et Co. Aptekarzy w Paryżu.

Jeden pakietek z pudełka tego roślinnego i naturalnego proszku, rozpuszczonego w małej ilości ocukrzanej wody, jest dostatecznym do wyleczenia najgwałtowniejszych bólów głowy, migreny i neuralgii. Toniczne i wzmacniające działanie Guarany czyni ją niezaprzeczenie skuteczną przeciw rżnięciom żołądka.

SKŁAD w Paryżu, 8, ulica Vivienne i we wszystkich głównych aptekach.

We Lwowie w aptekach: pp. Mikolsscha, Wewiurskiego, Ruckera i Sklepińskiego. 8485

500 dukatów

wypłacie temu, kto po użyciu

Kothego wody na zęby

flaszka po 35 ct., dostanie biedykolwiek znowu bolu zębów lub nieprzyjemnego odoru z ust.

Kothego „Zahnschöne“

wysmienity i szybko skutkujący środek do czyszczenia zębów, pudełko po 30 ct., dobre i miękkie szczoteczki do zębów po 30 i 50 ct.

poleca 8711

Jan Jerzy Kothe

emeryt, dostawca nadworny w Baden koło Wiednia.

We LWOWIE prawdziwa do zabicia up. apt. P. MIKOLASCHA ulica Kopernika i we wszystkich aptekach, handlach korzennych i perfum, galanterijnych i materyałow itp. w Galicji i Bukowinie.

Anti-Migraïne

D^{ra} ALQUIÉ

Leczenie wszelkiego rodzaju najuporczywszych

BOLEŚCI GŁOWY

Boleści głowy i migreny są nieznosną dolegliwością tem przykrejszą, że często i przez długi czas wciąż wracają i męczą osoby im podlegające. D^{ra} ALQUIÉ z Montpellier wynalazł nareszcie nieoceniony specyfik leczący bóleści głowy i sprawdził na tysiącach pacjentów tak we Francji jak w Algierze skuteczność tego środka, który przez wciągnięcie w nozdrza uśmierza w jednej chwili najuporczywsze bóleści głowy i neuralgie bez żadnego niebezpieczeństwa i obawy szkodliwych skutków.

SKŁAD GŁÓWNY W PARYŻU W APTECE D^{ra} PEZET et Co., 47, ul. Taitbout.

We LWOWIE w aptekach pp. Mikolsscha, Wewiurskiego i innych, w KRAKOWIE w aptekach pp. Redyka, Wiszniewskiego, Praczyńskiego. 5427

L. 23 (557 2—3)

Ogłoszenie.

Wydział rady powiatowej w Dolinie podaje niniejszem do wiadomości P. T. opodatkowanych w tutejszym powiecie, że projekt budżetu powiatowego na rok 1888, jak niemniej zamknięcie rachunków na rok 1887 jest w biurze wydziału Rady powiatowej wyłożony i może być w zwykłych godzinach urzędowych przez interesowanych przeglądany.

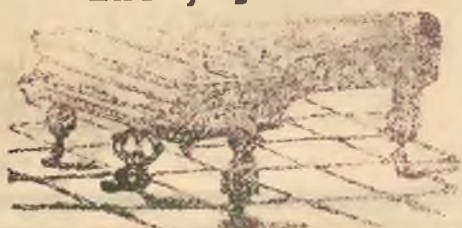
Z Wydziału powiatowego w

Dolinie, dnia 8 stycznia 1888.

Dr. BERGER
specjalnie dla chorób płciowych.
Poradnik jego 1 zł. 20 ct.
Ulica Karola Ludwika L. 7.
Ordynacja dyskretna, także listownie
oraz i leki. 3

Dr. A. MAJEWSKIEGO
Zakład 8576
wodoleczniczy
we Lwowie (w Kisielcu)
otwarty przez całą zimę.

L. MAREK
Lwów, Rynek I. 9.

Główny skład
forteplanów, pianin i organów
Wyłączne zastępstwo Bösendorfera i Heitzmana. —
Gwarancja na lat 10. Sprzedaż także na raty, mie-
siecznie po 15 zfr. 7634
Największa wypożyczalnia.
Pierwsza koncesjonowana
szkoła muzyczna
Nauka gry na fortepianie w trzech oddziałach, od
początków do wydoskonalenia. Nauka śpiewu solo-
wego. Statut i prospekt w szkole.

SKŁAD KAWY
Artura Kościckiego
pod godłem

WE LWOWIE, Chorażczyzna I. 22.
otrzymał wprost od producentów
z Ameryki południowej świeży
transport gruboziarnistej wy-
smienłej kawy
i sprzedaje takową 5
po cenie hurtownej
we LWOWIE 1 kilo 2 zł.
na PROWINCYI 4 3/4 kilo 10 zł. 10 ct.
franko.
Odbiorcom nad 50 kilo opust.

NAJLEPSZA METODA

do nauczania się języka niemieckiego
w 3 miesiącach bez nauczyciela,
przez Płt. Reussnera.
Cena kursu niższego 80 ct., kursu wyższego 2 zł. 60 ct.
Nabywcy obydwóch kursów razem mogą ko-
rzystać z niespodzianki, gdyż w niektórych
egzemplarzach znajdują się kupony, dające prawo do
otrzymania dzieł cennych, jako podarki bezpłatne.
Metoda języka angielskiego kosztuje 90 ct.
Skład główny w księgarni 8759
SEYFARTHA i CZAJKOWSKIEGO we Lwowie.

Cenniki wraz z warunkami spłaty dla c. k. urzędników państwowych na
Uniformy i składowe części tychże
(służące do zupełnego umundurowania) przesyła franko
Uniformsanstalt zur „Kriegsmedaille“
Maurycyego Tiller'a & Co. e. k. dostawcy nadwornego
W Wiedniu, VII Mariahilferstrasse 22. 7288

Pracownia i Skład
GOTOWYCH SUKIEN MEZKICH
Pawła Piątkowskiego
we Lwowie, plac Halicki I. 13.

Dziękując za dotychczasowe względy Szanownej P. T. Publicz-
ności, polecam i nadal moją pracownię, zaopatrzoną w najnowe i naj-
modniejsze towary **Jesienne i zimowe** po umiarkowanych cenach.
Zaopatrzylem mianowicie mój magazyn w gotowe i tanie suknie męskie,
tak, że można nabyć cały garnitur własnej roboty za 12
złr. 50 ct. i wyżej. [269]
Marynarki w cenie 8 złr. **Pantalony męskie** 3 złr. 50 ct. **Kamizelki** 2 złr. 50 ct.
Wykonuję oraz wszelkie zamówienia w miejscu i na prowincję skrupulatnie i po umiarkowanych cenach.

Najlepszą ochroną
przeciw
przeciągowi i
reumatyzmowi
są

Elastyczne wałeczki
w handlu
Alojzego Hübnera
Lwów, 8221

Ulica Karola Ludwika L. 13,
(dawniej cukiernia Rotlendera)

Oryginalne prof. dr. Jägera wyroby
po cenach fabrycznych z najszla-
chetniejszej wełny, zalecane dla
osób wrażliwego zdrowia łatwo się
przeziębających.

Koszule
Kaftaniki
Kalesony i majtki
Skarpetki i pończochy
Ogrzewacze na żołądek
Kamasze
Staniki włóczękowe do noszenia po
sukni z rękawami i bez
polecia 377

handel płócien i bielizny
Jana Riedla
we Lwowie.

Chińsko - rosyjską herbatę
polecia handel

Karola Bałlabana
we Lwowie.

1/2 kilo Congo cesarskiej	zł. 2.—
" " familijnej	" 3.—
" " Melange	" 4.—
" " Imperial	" 5.—
" " wysiewków z własn. herbat	1.70
" " sprowadzanych	1.50

Ciasta angielskie do herbaty, rum i koniak stary.
Łaskawe zlecenia z prowincji uskuteczniam odwo-
tną pocztą. 771

Nowo urządzonego
handel herbacny
EDMUNDA F. RIEDLA
we Lwowie,
plac Maryacki L. 10
polecia 8287
wysiewki
najlepszych herbat
po zł. 1.30 i 1.60 za pół kilo.

E. & J. STROMENGER

utrzymują wielki skład towarów
siodlarskich, rymarskich i po-
wozów, z c. k. uprz. nadwor-
nej fabryki

Schustala i Spki.

Na składzie są: Landary, karety, vis-à-vis, kaiesze, półkryte
otwarte faetony, kuczyrowe, dorożki, tarantasy, wózki i t. p.
Zamówienia przyjmuje się.

Lwów, ul. Karola Ludwika I. 5.

Telegramy: Stromenger, Lwów.

Bittnera Schneeberg roślinny Allop

sporządzony według lekarskich przepisów, z świeżo wyciśniętych, wzmacniających, po większej
części w czasie kwiatu zbieranych roślin alpejskich, okazał się już więcej jak od 30
lat jako pewny i szybko działający środek przy zastarzałym kaszlu, długoletniej chrypie, zadegmie-
niu, katarze i zapaleniu krtani i rurki oddechowej, silnym i chronicznym katarze piersi i płuc,
kaszlu krwawym i tuberkulach. 7715

Cena flaszki 1 złr. 25 ct.

Bittnera Schneeberg roślinny Allop zawsze w zapasie u Piotra Mikolascha. Główny skład wysył-
kowy: Gloggnitz, Niższa Austria, w apiece Jul. Bittnera.

Ostrzeżenie przeciw podrabiaczom.

Pastilles de
TAMAR
INDIEN
GRILLON

Owoc przeczyszczający, orzeźwiający
PŁC G.W.
ZATWARDZENIU

i słabościom które mu towarzyszą jako to:
KRAWAWNICOM, ŻÓŁCI, BRAKOWI APETYTU,
DOLEGLIWOŚCIOM ŻOŁĄDKA I KISZKI i t. d.
Bardzo przyjemny do zazywania, — nie zawiera
w sobie żadnej części drażniącej. — bierze się
nie zmieniając w niczem ani przywykłych ani
zatrudnionych codziennych.
Nieszkodliwy i nieszkodliwy nawet kobietom
brzęmiącym, położnicom, dzieciom i starcom.
Sprzedaje się we wszystkich składach materjów
aptecznych i w aptekach.

Paris, E. Grillon, 27, rue Rambuteau.

Parfumerie-Oriza
L. LORAIN, PARIS, Rue St-Hippolyte, 237

PERFUMY W STANIE STAŁYM
WYNALEZK NAUKOWY PATENTOWANY WE FRANCYI I ZAGRANICĄ
Perfumy Oriza-Oriza zamknięte w stały sposób, posiadały niezmiennie do
tego czasu moc i zapach. — Zwalnie są w kształcie GŁÓWKÓW lub PASTYLEK w małych
flakonikach lub pudełkach łatwych do noszenia przy sobie. Te wonne otówki wcale nie
zmieniają się, a zużyte łatwo się zamieniają w fajer dźwięczny. — Mają tę wielką wyjątkowość, że
nadają przez samą zalepkę zapach przedmiotom, nie wymagają znaczenia lub znaczenia
przedmiotów. DOŚĆ JEST LOKALNIE POTRZEBĄ ABY NATYCHMIAST PRZEJĘŁY SIĘ WONIA.

i wszelkie inne przedmioty jak Bielizna i Papeterie i t. p.
ZNAJDUJĄ SIĘ WE WSZYSTKICH ZNACZNI-
SZYCH SKŁADACH PERFUMERYI.

We Lwowie skład główny w magazynach P. K. MIKOŁASCHA,
i u wszystkich aptekarzy, fryzjerów
i magazynach perfum.

VELOUTINE
Puder
ryżowy specjalnie
PRZYGOTOWANY Z RYZEM
Przez CH^{les} FAY, Fabrykanta Perfum
PARYZ, 2, Ulica de la Paix, 2, PARIS

KANTOR WYMIANY

c. k. uprzyw. galic. akcyjnego
BANKU HIPOTECZNEGO

Kupuje i sprzedaje
wszystkie efekta i monety
pod warunkami najprzystępniejszymi

5% Listy Hipoteczne,

jako też

5% Premiowane Listy Hipoteczne,

które według prawa z dnia 1 lipca 1868 (Dz. p. P., XXXVIII, Nr. 93) i najwyższego pow.
z dnia 17 grudnia 1870 r. mogą być użyte do lokowania kapitałów funduszy pa-
ństwowych, pilarnych kasyj mateliskich wojewodzkich, na kaucyje i wadya, — są w tymże ka-
torze do nabycia. — Wszelkie polecenia z prowincji wykonują się bez-
zwłocznie po kursie dziennym bez doliczania prowizji.